

SVĚTCI

V HISTORII KARMELU

II. DÍL

Jan Chlumský

Výtisk rukopisu

© Jan Chlumský, Třebíč 2009

© <http://sancti.catholica.cz/>

OBSAH

82 nových karmelitánských světců

/vč. doplnění blahorečených Janem Pavlem II. a/

blahorečených v letech 2007- 2009 (v pořadí podle blahorečení a martyrologia)

Str.		Rok +	Karmel	Martyr	OCarm	OCD
177	KARMEL VE 20. STOLETÍ - DOPLNĚNÍ O NOVĚ BLAHOŘEČENÉ SVĚTCE KARMELU					
OBCANSKÁ VÁLKA VE ŠPANĚLSKU						
179	Růžena Pedret Rull blah. mučednice CCV	1936		18.8.		
179 180 181	Elvira Torrentallé Paraire a 7 družek: Agáta Hernández Amorós, Františka de Amezúa Ibaibarriaga, Marie Calaf Miracle, Terezie Chambó Palés, Marie Giner Lister, Marie Crespo, Marie Vidal Cervera, blah. muč. CCV	1936		19.8.		
182	Apolónie Lizarraga od Nejsvětější svátosti /y de Ochoa/ Zabalegui muč. CCV	1936		8.9.		
182 183	Ascensio Lloret Marco, Marie Ximénez a Marie del Río Messa, blah. mučednice CCV	1936		23.9.		
184 185 186 187	Niceta Plaja Xifra a 11 sester: Antonie Gosens Sáez de Ibarra Kandida Cayuso González Klára Ezcurra Urrutia Koncepta Rodríguez Femández Koncepta Odriozola Zabalía Konzoláta Cuñado González Darja Campillo Paniagua Erundina Colino Vega Feliciána de Uribe Orbe Justa Maiza Goicoechea Pavla Isla Alonso blah. mučednice CCV	1936		24.11.		
188	Marie Candida od Eucharistie, blah. mystička OCD APOŠTOLKA EUCHARISTIE	1949		12.6.		

191	Josef Mariano /od andělů/ Alarcon Ruiz blah. mučedník OCD	1937		5.1.		
191 192	Lukáš Josef Tristany Pujol, Jiří Antonín Bosch Verdura /oba od sv. Josefa/ a Jan Josef /od ukřižovaného Ježíše/ Tristany Pujol, blah. mučedníci OCD	1936		20.7.		
193 194 195	Eusebius od Dítěte Ježíše /Ovidio Fernández Arenillas/ a pět druhů z Toleda: Josef Augustin /Tomáš Mateos Sánchez/ Hermylus /Petr Ramón Rodríguez Calle/ Elizeus /Štěpán Cuevas Casquero/ Perfektus Domínguez Monge Klement López Yagüe blah. mučedníci OCD	1936		22.7.		
196	Jakub /od sv. Terezie/ Gascón Bordás a Romuald /od sv. Kateřiny/ Josef Guillamí Rodó blah. mučedníci OCD	1936		24.7.		
197	Eduard /od Dítěte Ježíše/ Richard Farré Masip a Gabriel /od Zvěstování P. M./ Jakub Balcells Grau blah. mučedníci OCD	1936		25.7.		
198 199 200 201 202	Angel Maria Prat Hostench a 11 druhů: Elizeus Maria Maneus Besalduch Anastáz M. Dorca Coromina Eduard Maria Serrano Buj Petr Ferrer Marin Ondřej Corsino M. Solé Rovira Miguel M. Solér Sala Jan M. Puigmitjá Rubió Petr Tomáš M. Prat Coldecarrera Elizeus M. Fontdecava Quiroga Josef M. /Gabriel/ Escoto Ruiz Eliáš M. Garre Egea blah. mučedníci OCarm	1936		29.7.		
203	Konstancius od sv. Josefa /Josef Alois/ Mata a Josef Maria /od Panny M. Bolestné /Vincenc/ Álamo	1936		30.7.		

	Jiménez, mučedníci OCD					
204	Nazarius Sacred Heart /Gonzalez del Valle/ a 6 druhů: Petr Josef de los Sagrados Corazones / Petr Jiménez Vallejo/ Rajmund de la Virgen del Carmen /Josef Medel Grijalvo/;	1936		31.7.		
205	Melichar od Dítě Ježíše /Melchior Martin Monge/;					
206	Felix de la Virgen del Carmen / Alois Gómez de Pablo/; Placid od Dítě Ježíše /Josef Alois Collado Oliver/; Daniel od Dítě Ježíše de la Sagrada Pasión /Daniel Mora Nine/ blah. mučedníci OCD					
207	Esperanza Subirá Sanjaume, Marie del Refugio Roqueta Serra, Daniela Achurra Gogenola a Gabriela Pons Sardá blah. mučednice CM	1936		24.9.		
208						
209	Marie od sv. Josefa Badía Flaquer blah. mučednice HH.C.a.CH.	1936		13.8.		
210	Ludvík Ayet Canós a Angel Presta Batlle blah. muč. OCarm	1936		13.10.		
211	Antonín M. od Ježíše Bonet Seró a Marcel od sv. Anny /Josef M./ Masip Tamarit blah. mučedníci OCD	1936		7.9.		
212	Tirso od Ježíše a Marie /Řehoř/ Sanchez Sancho blah. mučedník OCarm	1936		7.9.		
212	Alfons od svatého Srdce Mariina Arimany Ferrer blah. mučedník OCD	1936		24.9.		
213	Jáchym od sv. Josefa /Josef/ Casas Juliá blah. mučedník OCD	1936				
214	Tomáš Petr de Alcántara Fortón y de Cascajares blah. mučedník OCD	1936		10.10.		
214	Eufrasius M. Raga Nadal blah. muč.OCarm	1936		6.10.		
215	Michael Ludvík Ferrer Minguell Luis Ferrer blah. mučedník OCD	1936		22.10.		
214	Ferdinand M.Llovera Puigsech blah. mučedník OCarm	1936		22.11.		
216	Candelaria od sv. Josefa /Zuzana/ Paz Castillo Ramirez blah. zakladatelka kongregace HH.C.a.CH.	1940		31.1.		

	Marie od ukřižovaného Ježíše Josefina Catanea blah. řeh. OCD	1948		14.3.		26.6.
	Ludvík Martin a Azélie Marie Guérinová, blah. rodiče karmelitek OCD SVATÉ MANŽELSTVÍ HODINÁŘE a PŘÍBĚH KRAJKÁŘKY AZÉLIE	1894 1877	asi 13.7	29.7. 28.8.		
	Liberata Ferrarons y Vivés (Liberada) ct. karmelitánská terciářka	1842		21.6.		
	Jmenný rejstřík					

ÚVODEM

DOPLNĚNÍ O NOVĚ BLAHOŘEČENÉ SVĚTCE KARMELU – pokračování k publikaci na internetu

Karmel ve 20. století

OBČANSKÁ VÁLKA VE ŠPANĚLSKU

přinesla dlouhé řady mučedníků, k jejichž blahoslavení došlo nejen v několika skupinách za papeže Jana Pavla II. (11.3. 2001 jich bylo blah. 233), ale ještě ve větším počtu za papeže Benedikta XVI.

Mezi 498 mučedníků občanské války, jejichž beatifikační slavnost se uskutečnila 28.10. 2007, bylo vedle dvou biskupů a 24 diecézních kněží, 462 osob řeholního stavu. Mezi nimi bylo blahořečeno 53 karmelitánských mučedníků.

Kromě nich byli v roce 2008 nově blahořečeni další světci Karmelu, k nimž přibyli i rodiče, kteří pro Karmel vychovali několik svých dětí a jimž vděčíme za život svaté Terezie od Dítěte Ježíše.

V roce 1931 po vítězství levice v parlamentních volbách, musel král Alfons II. odejít ze Španělska. Již 14.4. byla vyhlášena Španělská republika a socialisté pak vydali novou protinábožensky zaměřenou ústavu. Byly konfiskovány mnohé kláštery i kostely. Církvi bylo zakázáno provozování výchovně – pedagogické činnosti. Pod záminkou boje za svobodu bylo bojováno proti katolické církvi. Druhá revoluce vypukla v roce 1936, poté co 16.2. převzala moc koalice Lidové fronty a republikány vedl Manuel Azaña, který se rozhodl k tvrdým akcím proti fašistickým organizacím a nechal zatknout přes tisíc lidí. Tehdy, na jaře 1936, nacionální skupina generálů ve Španělském Maroku připravila puč a v čele s Fr. Frankem, Manuelem Godedem a vůdcem vzpoury Sanjurjovem obsadili 17.7.1936 strategická místa a druhého dne povstání rozšířili do Španělska. Pučistům pomáhaly fašistické mocnosti Německo (legie Kondor) a Itálie. To byl počátek občanské války, která trvala do 28.3. 1939, kdy kapituloval Madrid. Tedy do roku, v němž začala II. světová válka.

Dva dny po vstupu pučistů do Španělska, 20.7. 1936, ve vysílání španělského rozhlasu zazněla zpráva: „Je třeba zničit církve a všechno, co ji připomíná.“

Španělsko zaplňovaly oddíly komunistů finančně podporované Sovětským svazem, který podporoval zvolenou vládu. Vznikaly společné hroby bestiálně povražděných mučedníků. Ve výčtu je uvedeno 13 biskupů, 4200 kněží, 2500 řeholníků a 300 řeholnic.

Z karmelitánských řádů je mezi španělskými mučedníky 52 blahorečených 28.10. 2007 (31 z OCD, 16 OCarm., 4 CM, 1 HH.CaCH.) V r. 2008 přibyly dvě karmelitky (z HCMC a OCD).

Mučedníci ve Španělsku zde začínají 24mi karmelitkami CCV blahorečenými 11.3. 2001 ve skupině 233 mučedníků. Za nimi následuje poslední blahorečená karmelitka papežem Janem Pavlem II. z OCD a po ní blahorečení papežem Benediktem XVI. Jako datum památek je martyrologiem uváděno datum úmrtí, pod nímž je uvedeno i v tomto doplňku.

/ Doplnění blahorečených papežem Janem Pavlem II./

18.8. (9) blah. Růžena Pedret Rull (Rosa a Domina Nostra a Bono Consilio Pedret Rull*)

Postavení: mučednice

Úmrtí: 1936

Životopis:

Narodila se 5.12. 1864 ve Falset v provincii Tarragona. Žila duchem chudoby a ve věrnosti Kristu. Ve Vice v provincii Barcelona byla 4.3. 1886 přijata do noviciátu kongregace karmelitek milosrdenství. Za občanské války, ve věku 71 let, skončila jako mučednice obětující se ze druhé v "El Saler" u Valencie. O den později zemřela mučednickou smrtí její další spolusestry.

Blahorečena byla jako jedna z 24 sester mezi 233 španělskými mučedníky 11.3. 2001 v Římě.

19.8. blah. Elvira Torrentallé Paraire a

7 družek (Elvira a Nativitate Dominæ Nostræ Torrentallé Paraire et VII sociæ*)

Postavení: mučednice CCV

Úmrtí: 1936

Tyto blahorečené mučednice byly řeholicemi z kongregace sester Carmelitanes de la Caridad de „Vedruna“, tedy karmelitky od Lásky či podle překladu papežových slov beatifikační homilie, karmelitky milosrdenství. Neochvějně vyznávaly svou víru a položily za ni svůj život. Při jejich blahorečení, o druhé postní neděli v Římě 11.3. 2001, papež Jan Pavel II. řekl:

„Životy svatých a svědectví mučedníků nás učí, že i když přeměna těla nastane na konci věků spolu s jeho zmrtvýchvstáním, přeměna srdce se uskutečňuje nyní, na zemi, pomocí milosti.“

Zároveň odpověděl na otázku, kteří lidé se přemění: „Jsou to ti, kteří následují Krista v životě i ve smrti, čerpají z něj povzbuzení a nechají se naplnit milostí, kterou dává. Jsou to ti, jejichž pokrmem je plnit vůli Otcovu, kteří se nechají vést Duchem svatým, kteří nic nestaví nad Kristovo království, kteří druhé milují tak velmi, že jsou ochotni za ně prolít svou krev, kteří jsou připraveni obětovat všechno, přičemž nežadají za to odplatu.“

Stručně řečeno jsou to ti, kteří milují když žijí a kteří odpouštějí když umírají. K nim patří dlouhý seznam jmen, v němž je i 24 řeholnic z kongregace karmelitek milosrdenství.“

Z nich si tohoto dne připomínáme osm:

blah. **Elvira Torrentallé Paraire** se narodila 29.6.1883 v Balsareně u Barcelony v Katalánsku ve Španělsku. Ve 23 letech vstoupila do kláštera sester Carmelitanes de la Caridad de „Vedruna“.

Tato kongregace byla původně řeholním institutem, jehož posláním byla křesťanská výchova podobně jako u školských bratří. Byla založena 26.2. 1826 ve Vic, diecézní schválení v Barceloně dostala 7.10.1850 a papežské v r. 1870. Její stanovy schválila Kongregace pro řeholníky, která eviduje dalších 30 různých karmelitánských institucí nebo kongregací. Kongregace, z níž jsou dnes připomínané karmelitky, byla v roce 1990 již rozeseta na 297 místech a měla 2.674 sester.

Elvira Paraire prožila noviciát ve Vice. Od dubna 1925 byla ustanovena k výuce v Colegiu del Sagrado Corazón de ve Valencii.

Od 13.1. 1933 byla představenou komunity. V roce 1936 za občanské války byla se svými sestrami zajata a podstoupila mučednickou smrt v "El Saler" u Valencie.

Z jejich zásad si lze připomenout, že láska k Bohu se musí projevovat i v lásce k bližním.

blah. **Agáta Hernández Amorós** (Agatha a Domina Nostra Virtutum Hernández Amorós*) se narodila 5.1. 1883 ve Villena v provincii Alicante, v arcidiecézi Valencie ve Španělsku. Vstoupila ke karmelitkám a 27.11. 1918 začala noviciát ve Vice v Barceloně. Bývala vždy velmi laskavá, pěkně upravená, sympatická a zcela oddána Kristu.

blah. **Františka de Amezúa Ibaibarriaga** (Francisca a Sancta Teresia de Amezúa Ibaibarriaga*) se narodila 9.3. 1881 v Abadiano na Biskajsku, v obci patřící k Vizcaya do rodiny žijící opravdu křesťansky. Prožila povolání k řeholnímu životu a vstoupila do kongregace karmelitek od milosrdenství ve Vitoriy, kde začala noviciát 16.10. 1900. Pracovala jako kuchařka, byla veselá a důvěřivá.

blah. **Marie Calaf Miracle** (Maria a Domina Nostra Providentiæ Calaf Miracle*) se narodila 18.12. 1871 v Bonastre, v Tarragonské diecézi ve Španělsku. V 19ti letech, roku 1890 začala noviciát Vice v Barceloně. Sliby složila 22 .3.1899. Uvádí se o ní, že byla andělsky jemná a zbožná.

blah **Terezie Chambó Palés** (Teresia a Matre Divini Pastoris Chambó Palés*) se narodila 5.2. 1881 ve Valencii ve Španělsku. Ve Vice v Barceloně začala noviciát 21.4. 1900. Byla prostá, laskavá a důvěřivá.

blah. **Marie Giner Lister** (Maria a Derelictis a Sanctissimo Sacramento Giner Lister*) se narodila 13.12. 1877 v El Grao de Valencia ve Španělsku. Ve 25ti letech, 2.6.1902 začala noviciát Vice v Barceloně. Byla velmi nadšenou a pilnou pracovnící. 18.8. byla uvězněna v Saler kde druhý den položila život pro lásku.

blah. **Marie Crespo** (Maria a Nivibus a Sanctissima Trinitate Crespo López*) se narodila 17.9. 1897 v Ciudad Rodrigo u Salamanca ve Španělsku. Ve Vice v provincii Barcelona byla 11.9. 1922 přijata do noviciátu kongregace karmelitek milosrdenství. Věčné sliby složila 27 .4. 1930.

blah. **Marie Vidal Cervera** (Maria Perdolens a Sancto Francisco Xaverio Vidal Cervera*) se narodila 31.1. 1895 ve Valencii ve Španělsku. Mládí prožívala s nemocnou matkou. Do noviciátu ve Vice v provincii Barcelona byla přijata až ve 29ti letech. Byla ctitelkou Eucharistie, z níž čerpala sílu.

Za občanské války tyto sestry zemřely ve stejný den jako mučednice obětující se ze druhé v "El Saler" u Valencie.

8.9. blah. Apolónie Lizarraga od Nejsvětější svátosti /y de Ochoa/ Zabalegui

(Apolonia Lizarraga a Santísimo Sacramento Zabalegui)

Postavení: mučednice CCV

Úmrtí: 1936

Životopis:

Narodila se 18.4. 1867 v Lezáun v Yerri-Navarreve ve Španělsku. Ve farním kostele sv. Petra byla pokřtěna 20. června a vyrůstala ve věřící rodině. V 19ti letech vstoupila do kláštera ve Vitoria-Gasteiz (v provincii Álava v severním Španělsku) do kongregace sester karmelitek milosrdenství (Carmelitanes de la Caridad). Noviciát zde začala 16.7. 1886 a první sliby složila 17.7. 1888. Poté byla poslána do Trujillo (Cáceres) a do Zhd'ár (Badajoz). V roce 1907 se stala představenou v Seville a o dva roky později ve Vic. Roku 1925 byla zvolena generální představenou kongregace. V tomto úřadě vynikala mimořádnou horlivostí a láskou. Pronásledování za občanské války ve Španělsku ji zastihlo v mateřinci kongregace ve Vic. Bylo jí 69 let. Po zajetí na začátku zří 1936 byla Apolónie Lizarraga uvězněna u sv. Eliáše v Barceloně. Svědek o její mučednické smrti ve výpovědi uvedl strašné počínání dvou milicionářů, kteří z matky představené zaživa odřezávali kusy masa a házeli je prasatům. Údajně to bylo 8. září 1936.

Z pověření papeže Benedikta XVI. její blahořečení s dalšími 497 mučedníky ve Španělsku (z let 1936-1939) při beatifikační slavnosti 28.10. 2007 vyhlásil kardinál José Saraiva Martins na náměstí svatého Petra v Římě.

23.9. blah. Ascensio Lloret Marco, Marie Ximénez a

Marie del Río Messa (Sophia Ximénez Ximénez, Maria a Purificatione a Sancto Ioseph Ximénez et Maria Iosepha del Río Messa)

Postavení: mučednice CCV

Úmrtí: 1936

Lloret Marco se narodila se 21.5. 1879 v Gandía ve španělské Valencii. Jméno Ascensio od sv. Josefa přijala až po vstupu ke karmelitkám milosrdenství. Brzy poté co asi ve 20ti letech přišla mezi sestry v Sill, byla poslána do Vic v diecézi Barcelona, kde 6.12. začala noviciát. Po slibech byla poslána do Castellón a v roce 1916 na školu do Benejamy v Alicante. Zde ji

v červenci 1936 zastihla občanská válka. Sestry musely 28.7. klášter opustit a s. Ascensio našla útočiště pod střechou příbuzných. Dne 7.9. byla i s bratrem Salvadorem zajata a později byla jejich těla nalezena prostřílená na hřbitově v Taverne de Valldigna. Tam oba byli pohřbeni do společného hrobu.

Marie Ximénez se narodila 3.2. 1871 ve španělské Valencii. Celé její jméno po vstupu ke karmelitkám milosrdenství je Marie de la Purificaci3n od sv. Josefa Ximenez Ximenez. Sliby po noviciátu skládala ve Vic v diec3zi Barcelona a pak vystřídala několik domů kongregace v provincii. Dne 11.9. 1900 dostala s dalšími čtyřmi sestrami úkol založení školy v Murcii. V roce 1911 byla poslaná do Gandie za představenou a v roce 1917 do Tarragony. V roce 1936, po vypuknutí občanské války, musela školu kongregace opustit a hledat ubytování u sestry Sofie ve Valencii. Zde našli útočiště i sestra Josefa Maria del Rio se synovcem. Přesto byli povraž3eni a jejich těla byla 23. září nalezena na křižovatce Campaner og Benicalap ve Valencii, kde pro Krista položili své životy.

Marie del Río Messa se narodila 30.4. 1895 v Alicantě ve Španělsku. V šesti letech ztratila matku a otec se později znovu oženil. Marie navštěvovala školu v Barceloně a v Leónu. Ve 22 letech vstoupila ke karmelitkám milosrdenství. Noviciát začala 23.5. 1917 ve Vic v barcelonské diec3zi. Po slibech byla poslaná do Tarrasy a pak na několik měsíců do Colegia de Gracia v Barceloně. Na počátku občanské války odcestovala do Valencie, kde nějakou dobu bydlela u Sofie a 23. září podstoupila mučednickou smrt společně se sestrou Marií de la Purificaci3n.

Trojice vzpomínaných karmelitek milosrdenství (CCV) byla s dalšími 21 spolusestrami blahořečena 11.3. 2001 papežem Janem Pavlem II. v Římě.

24.11. blah. Niceta Plaja Xifra a 11 sester 19/206

Postavení: mučednice CCV

Úmrtí: 1936

Niceta Plaja Xifra /Jofra/ se narodila 31.10. 1863 v Torrentu (Girona) ve Španělsku. Již v 17ti letech začala noviciát u karmelitek milosrdenství ve Vic v diecézi Barcelona. V roce 1883 byla poslána do Palaftugell a odtud do Llagostera. V roce 1886 přešla do kláštera Casa de la Misericordia ve Valencii. Zde působila i jako matka představená na začátku občanské války. Vynikala pevným charakterem, byla odvážná, přímá, spravedlivá a věrná. Při likvidaci kláštera byla s 11ti sestrami uvězněna. Pod záminkou, že půjdou pomáhat dětem, byly 24. listopadu na nákladním autě odvezeny na Picadero de Paterna na okraji Valencie a povražděny. Matka představená, která situaci přijala s odevzdaností Bohu, povzbuzovala sestry a chtěla proto zemřít jako poslední. Společný hrob mají v Panteonu.

Antonie Gosens Sáez de Ibarra (Antonia a Sancto Timotheo Gosens Sáez de Ibarra*) 21/208 (-tato čísla s lomítkem jsou informací o fotkách, přijdou smazat)

Narodila se 17.1. 1870 v Vitorii v Alava ve Španělsku. V 17ti letech začala 14.7. 1887 noviciát u karmelitek milosrdenství v rodném městě. Po noviciátu byla poslána do Valencie, potom do Castellón a nakonec se vrátila do Valencie, kde v La Casa de la Misericordia zůstala do konce života. Chovala se přirozeně, jemně a mile. Je popisována jako velmi chápavá a veselá, roztomilá a mírumilovná. V 66ti letech byla s dalšími sestrami popravena.

Kandida Cayuso González (Candida a Domina Nostra Angelorum Cayuso González*) 30/217

Narodila se 5.1. 1901 v Ubiarco u Santillana del Mar (Santander) ve Španělsku. Studovala na škole u karmelitek v Madernii. Ve 20ti letech k nim vstoupila ve Vitorii a 15.2. 1921 začala noviciát. Základní formaci končila v září 1923 a po ní byla poslána do La Casa de la Misericordia ve Valencii. Tam měla různé úkoly. Po vypuknutí občanské války se sestrou Erundinou Colino musely klášter opustit, ale asi na začátku září se vrátily a

postihl je stejný osud jako ostatní spolusestry.

Klára Ezcurra Urrutia (Clara a Domina Nostra a Spe Ezcurra Urrutia*) 29/216

Narodila se 17.8. 1896 v Uribarri Mondragone v diecézi Vitoria ve Španělsku. Ve Vitoria u karmelitek milosrdenství začala 14.3. 1920 noviciát. Po slibech byla poslána do La Casa de la Misericordia ve Valencii. Zde měla na starosti oblečení dívek na koleji. Trpěla onemocněním, které přinášelo omezení a souviselo s jejím duchem oběti. Nejvyšší oběť dovršila na Picadero de Paterna na okraji Valencie, při mučednické smrti.

Koncepta Rodríguez Fernández (Concepta a Sancta Magdalena Rodríguez Fernández*) 27/214

Narodila se 13.12. 1895 v Santa Eulalia de las Manzana v diecézi Oviedo v León ve Španělsku. Ve Vitoria začala 6.5. 1916 noviciát u karmelitek milosrdenství, které poznala již na škole v Leon. Nejprve byla poslána na školu v Denia v Alicante a pak bylo pro ni za trvalé místo vybráno La Casa de la Misericordia ve Valencii. Vynikala ve víře, poslušnosti a radostně z Božích rukou přijímala každý nový den i když ty poslední dny byly plné strádání a nejistot. Konec její pouti byl 24. listopadu na Picadero de Paterna.

Koncepta Odriozola Zabalía (Concepta a Sancto Ignatio Odriozola Zabalía*) 25/212 Narodila se 8.2. 1882 v Azpeitia v diecézi Vitoria v Guipúzcoa ve Španělsku. Připojila se k sestrám Sill a noviciát ve Vitoria začala přesně ve 22ti letech. Po něm byla poslána do Beneficencie v Alcoy, a pak na La Casa de la Misericordia ve Valencii. Zde měla na starosti péči o nemocné, byla sakristiánkou a vykonávala i další služby. Prožívala hluboký vnitřní život a transcendentní poznávání bylo základem jejího jednání. S otevřeným srdcem předstoupila 24. listopadu před Pána.

Konzoláta Cuñado González (Consolata a Sanctissimo Sacramento Cuñado González*) 24/211 Narodila se 2.1. 1884 v Bilbao Vizcaya ve Španělsku. S touhou po misijním působení a mučednické smrti přišla do kláštera milosrdných karmelitek. Ve Vitoria začala noviciát 28.7. 1901 a po slibech byla poslána do La Casa de la Misericordia ve Valencii. Zde se po celý zbytek života věnovala výchově a vzdělávání dívek. Je popisována jako kreativní, inteligentní a přátelský pedagog, plný radosti a upřímnosti. Mnoha svěřenkyním nahrazovala matku. Skrze mučednickou smrt 24.11. se stala jejich přímluvkyní v nebi.

Darja Campillo Paniagua (Daria a Sancta Sophia Campillo Paniagua*) 22/209

Narodila se 8.9. 1873 ve Vitoria Alava ve Španělsku. S karmelitkami milosrdenství se seznámila v koleji del Carmen u sv. Františka el Grande v Madridu. Noviciát u karmelitek milosrdenství ve Vic v barcelonské diecézi začala 23.12. 1895 ve 22ti letech. Po slibech byla umístěna na škole ve Vic a po nějaké době jí byla svěřena mládež v La Casa de la Misericordia ve Valencii. Zvláště měla v péči nemocné dívky. V těžké době vynikala její statečnost a její neochabující energie. V Paterna na okraji Valencie svůj život dovršila mučednickou smrtí.

Erundina Colino Vega (Erundina a Domina Nostra a Monte Carmelo Colino Vega*) 23/210

Narodila se 23.7. 1883 v Lagarejos v diecézi Astorga v Zamora ve Španělsku. U karmelitek milosrdenství ve Vitoria nastoupila 19.2. 1915 do noviciátu. Jelikož měla již 32 let, bylo to se zvláštním povolením. Odtud ji představená poslala do La Casa de la Misericordia ve Valencii. Erundina byla nadaná, odpovědná a mimořádně trpělivá při snášeném utrpení až po mučednickou smrt.

Feliciána de Uribe Orbe (Feliciana a Domina Nostra a Monte Carmelo de Uribe Orbe*) 26/213

Narodila se 8.3. 1893 v Múgica v diecézi Vizcaya - Vitoria ve Španělsku. Po připojení se k milosrdným karmelitkám začala noviciát ve Vitoria 22.1. 1913. Po slibech byla poslána do La Casa de la Misericordia ve Valencii. Měla v péči mládež, zejména nemocné děti. Byla pořádkumilovná, vynikala čistotou a zbožností. V jednání s muži byla korektní a její život byl naplněn láskou a modlitbou. Do poslední chvíle se snažila setrvat v klášteře. K usmrcení byla s ostatními vyvezena na okraj města.

Justa Maiza Goicoechea (Iusta a Maria Immaculata Maiza Goicoechea*) 28/215

Narodila se 13.7. 1897 v Ataún (Guipúzcoa) v diecézi Vitoria ve Španělsku. Po připojení se ke karmelitkám milosrdenství začala 15.5. 1920 ve Vitoria noviciát. Dočasné sliby skládala 28.12. 1922. Pak byla zařazena ke zdravotnicím do La Casa de la Misericordia ve Valencii, kde strávila zbytek svého života. Uměla mlčet, byla pilná a po splnění svých úkolů pomáhala dalším sestrám. Snažila se často o skrytou službu. Při práci z ní vyzařoval klid a radost. Plná pokoje šla i na smrt.

Pavla Isla Alonso (Paula a Sancta Anastasia Isla Alonso*) 20/207 Narodila se 28.6. 1863 ve Villalaín v Burgosu ve Španělsku. Noviciát u sester karmelitek milosrdenství začala 12.11. 1887 ve Vitoria. Prošla školy La Beneficencia v Alcoy, Cascante, Sabadell, Cardona, Villafranca, Alcoy, Valls, Espluga, Benicasim a skončila v La Casa de la Misericordia ve Valencii. Na všech místech vynikala odpovědností, dívky učila šít i opravovat oděvy. K jejím ctnostem patřila píle, zbožnost a tichost. Ze sester v komunitě byla nejstarší, měla 73 let a s ostatními 11ti sestrami, po krátkém věznění, skončila mučednickou smrtí na Picadero de Paterna na okraji Valencie.

Všech 11 sester, s dalšími 13ti CCV, bylo blahorečeno papežem Janem Pavlem II. v Římě 11.3. 2001 mezi 233 španělskými mučedníky.

12.6. blah. Marie Candida od Eucharistie

Postavení: mystička OCD

Úmrtí: 1949

Vyrostla na Sicílii ve zbožné rodině, ale když v 15ti letech chtěla jít do kláštera, rodina to nedovolila a usilovně jí bránila až do 35ti let. Roku 1919 se stala bosou karmelitkou v Raguse. Vynikala jako ctitelka Eucharistie nejen jménem, ale i plným nasazením a žitím tohoto tajemství, o němž napsala vynikající dílo. Od roku 1924 do r. 1947 byla až na jednu přestávku představenou kláštera. Zemřela v 65ti letech na rakovinu jater.

APOŠTOLKA EUCHARISTIE

Narodila se 16.1. 1884 v Catanzaro v Kalábrii, ležící na jihu Itálie. Západně za Messinským zálivem je Sicílie, kde byl v Palermo vlastní domov rodiny Marie Barba, která přišla na svět jako desátá z dvanácti dětí Jany Floreny a Petra Barba. Ten jako poradce apelačního soudu měl zaměstnání v Catanzaro, ale již v Mariiných dvou letech se všichni stěhovali na Sicílii do Palerma, kde Marie prožila své mládí v srdci hluboce věřící rodiny.

Zde začal její vztah k Eucharistii. Na známky jejího povolání ukazovalo její chování již v útlém dětství, když od maminky, která se vrátila z kostela od sv. přijímání, vyžadovala přijetí Pána i pro sebe, toužebně volajíc: „Pro mě také Pána!“ a tlačíc se na matku. Ta ji s něžností pozvedla a s láskou dýchla na její rty, což maličkou naplnilo štěstím Boží přítomnosti a vedlo k radostnému „Já s tebou můj Bože! Jsem také s ním.“ – jak později ve vzpomínkách sama uvedla. Co jiného to mohlo být, než duchovní sv. přijímání? Zde vidíme, že dítě může být schopné přijímat dříve duchovně než fyzicky a je to velmi prospěšné.

Její matka jí poskytovala základní vzdělání a k jejím výrazným vlastnostem patřila podle popisu empatie, spojená s křesťanskou láskou. Asi od sedmi let chodila do školy „Mary College v Giusino“. U prvního svatého přijímání byla v deseti letech a už tehdy bývalo její největší radostí. V Eucharistii snad již od dětství viděla přesvaté tajemství Boží přítomnosti ve světě, konkrétní symbol Boží nekonečné lásky k lidstvu a důvod k naší důvěře v jeho přísliby.

Ve 14ti letech ještě začala další soukromé vzdělávání, které zřejmě netrvalo dlouho. V té době procházela i určitým krizovým obdobím. Zajímala ji tanec a kulturní zážitky asi více než by se předpokládalo. Pak ale v červenci 1899 měla

prožitek, který její srdce obrátil zpět a ona se rozhodla svou budoucnost zaměřit zcela na Boha.

Marii bylo 15 let a chtěla vstoupit do kláštera. Rodina, která je tou dobou stále představována jako zbožně žijící, se proti jejímu přání ale neúprosně postavila. Marie zůstala ve svém rozhodnutí vytrvalá a prokázala obdivuhodnou sílu ducha. Zdrojem její síly byl Ježíš, kterého přijímala v Eucharistii.

Do života rodiny během let vstupovaly neplánované stinné stránky. Z Mariiných čtýř sourozenců 5 zemřelo v raném věku, otec zemřel 21.6. 1904, bratr Pavel zemřel v 21 letech, v září 1911. Sociální postavení rodiny mělo stále nižší životní úroveň a náboženské cítění bratrů se od rodičů značně odlišilo. Hlavní slovo měl nejstarší bratr nebo bratři, kteří převzali starost o rodinu. Rodina chtěla po Marii již od jejích 18ti let, aby se provdala a zejména po otcově smrti usilovali o to, aby se vzdala touhy po duchovním životě. Bránili jí v chození do kostela, takže se k přijímání Eucharistie dostávala zřídka. V listopadu 1912, kdy sestra Luisa měla v domě těžce nemocné dítě, utíkala tajně. Matka zemřela v červnu 1914, ale ani pak bratři nedovolili Marii odejít za svou touhou a z domu ji nenechali vyjít samotnou. Od možnosti vstupu do kláštera ji dělilo ještě 5 let.

Teprve v 35ti letech na radu kard. Lualdi, arcibiskupa Palerma, napsala bosým karmelitkám do Ragusa a pomocí modliteb se Marii 25.9. 1919 podařilo vstoupit do jejich kláštera. Postulantkou byla do 16.4. 1920, kdy s řeholním hábitem přijala jméno Marie Candida od Eucharistie. Po noviciátu v roce 1921 složila časné sliby a 23.4. 1923 sliby slavné.

S vroucí láskou trávila mnoho hodin před Nejsvětější svátostí, zejména každý čtvrtek hodinu před půlnocí.

Po přečtení autobiografického spisu Terezie z Lisieux „Dějiny duše“, začala ještě hlouběji žít Eucharistií. Jak o ní později řekl papež, „byla mystičkou Eucharistie, učinila z ní ústřední bod, sjednocující celou její existenci.“

V listopadu 1924 byla zvolena matkou představenou a s krátkou přestávkou (v níž byla kostelnicí a novicmistrovou) jí byla do roku 1947. V den slavnosti Božího Těla r. 1933 začala psát dílo „Eucharistie.“ Poukázala v něm na svátost LÁSKY jako na syntézu všech rozměrů křesťanského života, ctností víry, naděje a lásky.

Věřit, znamená žít každý den vědomě s Ježíšem. Doufat – všechny naděje upínat k němu a s ním spojovat. Třetí příslušnou ctností je milování s vnímáním obrovské lásky v srdci k tomu, který je téměř po 2000 let poslušným vězněm v eucharistické přítomnosti s celým lidstvem i božstvím. V tajemství Eucharistie Marie Candida viděla i nejhlubší smysl řeholních slibů

s konkrétní realizací. Zdůrazňovala, že prostřednictvím setkání s eucharistickým Ježíšem se člověk připodobňuje Ježíši ukřižovanému i vzkříšenému a v této svátosti lásky viděla nejen potřebný pokrm, ale i intimní setkání s Bohem, se sjednocením srdcí. Pro ni byla Eucharistie školou všech hodnot, ctností a pravé moudrosti. Byla nazvána apoštolkou Eucharistie. Za vzor života pro toto tajemství Marie Candida měla Pannu Marii a toužila se jí připodobnit. V jednom článku prý vyznala „Chci být jako Marie.“ Chápala, že ji nelze od Ježíše oddělit a pro ni byla při sv. přijímání vždy přítomná. V Panně Marii začalo svítání tohoto úžasného daru. Na pozadí této myšlenky vystupuje další název pro Matku Boží – „Jitřenka Eucharistie.“

Jako představená byla Candida uvážlivá a moudrá, překypující láskou k slabým a nemocným. Vůči sobě a pro Ježíše velmi důsledná. Měla smysl pro radost a v utrpení dovedla být veselá.

Pravděpodobně se zasloužila o zřízení kláštera v Syracuse a příchod bosých karmelitánů na Sicílii.

Ke konci života trpěla rakovinou jater a po dlouhotrvající agónii zemřela 12. června, na svátek Nejsvětější Trojice.

Pohřbena byla 14.6. na hřbitově do hrobky Sac. George Pearl.

Od 5.3. 1956 do 28.6. 1962 probíhaly na úrovni diecéze přípravy podkladů pro žádost o blahořečení Marie Candidy. Po

tomto datu byl její beatifikační proces otevřen v Římě a kongregací pro příčiny blahořečení přijat 25.3. 1993. K uznání hrdinských ctností a k přidělení titulu ctihodná došlo 18.12. 2000. Dne 14.3. 2003 byl příslušnou kongregací i papežem Janem Pavlem II. uznán a potvrzen zázrak na její přímluvu. - Sestra Nonnen Maria Margareta byla po prosbách k zesnulé matce M. Candidě okamžitě vyléčená ze závažných ran na pravé noze, kterými trpěla po 20 let a lékaři byly diagnostikovány jako nevléčitelné.

Slavnostní blahořečení Marie Candidy papežem Janem Pavlem II. se uskutečnilo 21.3.2004 v Římě.

Předsevzetí, modlitba: Adorací začnu prohlubovat svůj vztah k Ježíši v Eucharistii.

Bože, Tys povolal blahoslavenou Mariiii Candidu, aby následovala Tvého Syna v jeho chudobě a pokoře a jako ctitelka Eucharistie se stala naším vzorem; pomáhej nám, abychom věrně následovali ukázanou cestu. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen

(na podkladě závěrečné modlitby breviáře)

5.1. blah. Josef Mariano /od andělů/

Alarcon Ruiz (Iosephus Marianus ab Angelis Alarcon Ruiz *)

Postavení: mučedník OCD

Úmrtí: 1937

Narodil se 24.11. 1912 v Murcii ve Španělsku. Celá rodina se přestěhovala do Badalona v barcelonské diecézi. Jedenáctiletý Mariano zatoužil po semináři bosých karmelitánů v Palafrugell. Po otci, který byl varhaníkem, měl vztah k hudbě a jejím studiím se později více zabýval. Před dovršením 17ti let, 8.9. 1929, začal noviciát v klášteře OCD v Tarragoně. Tři roky pak studoval filozofii v Badaloně a následně teologii s kanonickým právem v Barceloně. Kněžské svěcení přijal 11.4. 1936. Bylo mu necelých 24 let, když s počátkem občanské války musel utíkat před pronásledovateli. V Badaloně půldruhého měsíce bydlel u sestry a pak u rodičů, kde byl 17.12. zatčen a pak v předvečer Zjevení Páně byl po 10. hodině, pravděpodobně u silnice na Montcadu, zabit a pohřben do masového hrobu. K jeho blahorečení došlo 28.10. 2007.

20.7. blah. Lukáš Josef Tristany Pujol, Jiří Antonín Bosch Verdura /oba od sv. Josefa/ a Jan Josef /od ukřižovaného Ježíše/ Tristany Pujol (Lucas a Sancto Iosephus /Iosephus Tristany/ Pujol*, Gregorius a Sancto Iosephus /Antonius Bosch/ Verdura* et Ioannes Iosephus ab Iesu Crucificado Pafila Montlleo*) (1936)

Postavení: mučedníci OCD

Úmrtí: 1936

Josef Tristany Pujol se narodil 14.12. 1872 v Su (diecéze Lleida) ve Španělsku. Vychován byl jako sirotek u rodiny v Tarragoně a v 15ti letech odešel do místního semináře. Brzy vstoupil do řádu bosých karmelitánů a 20.8. 1891 skládal sliby s novým jménem Lukáš od sv. Josefa. Filosofii studoval v Avile a teologii ve Valencii. Kněžské svěcení přijal 27.5. 1899.

Napsal komentář k dílům sv. Terezie od Ježíše a sv. Jana od Kříže.

Působil v Tarragoně a dále v Mazatlan Morelia v Mexiku. V letech 1908 až 1913 byl zástupcem provinciála v Catalaně a poté se opět vrátil do Severní Ameriky a působil v Tucson v Arizoně. Od roku 1921 do r. 1925 byl provinciálem a později generálním představeným se sídlem v Římě. Byl jím do roku 1933, kdy se vrátil do Španělska a ve funkci provinciála působil až do své mučednické smrti při obsazení kláštera milicionáři 20.7. 1936. Bylo mu 63 let, když byl v těsné blízkosti kláštera v Barceloně zastřelen.

Antonín Bosch Verdura se narodil 6.9. 1889 v Tarragoně ve Španělsku. Asi v 15ti letech oblékl hábit a informace o jeho noviciátu v Desierto de Las Palmas nese datum 9.9. 1906. Jeho řeholní jméno bylo Jiří od svatého Josefa. Po ukončených studiích se stal knězem 20.3. 1915 a byl poslán do Palafrugell. V roce 1929 byl zvolen za představeného v barcelonské komunitě. Jeho život skončil mučednickou smrtí 20.7., když došlo k likvidaci kláštera. Po nastoupení na vůz, který ho měl odvézt, byl hrubým způsobem usmrčen ve věku 47 let.

Jan Páfila Montleó se narodil 19.8. 1911 v Tortose ve Španělsku. V 16ti letech nastoupil do malého semináře bosých karmelitánů v Palafrugell s úmyslem připravovat se na kněžství, ale pak se rozhodl pro život řeholního bratra. Po dvouletém noviciátu v Tarragoně byl poslán do Barcelony, kde s řeholním jménem Josef od ukřižovaného Ježíše dne 6.4. 1930 složil sliby. Při službě na fortně vynikal přívětivostí a zdvořilostí. Dostal na starost správu budovy. Dne 20.7. 1936 milicionáři obklíčili budovu, kterou chtěl Jan v civilu opustit a byl zasažen střelbou z pušek. Zemřel ve věku 25ti let.

Všichni tři byli blahořečeni 28.10. 2007.

22.7. blah. Eusebius od Dítěte Ježíše a pět druhů z Toleda

(Eusebius a Iesu Infante et socii, et socii, *mm.* Toledo*: Iosephus Augustinus a Santísimo Sacramento /Thomas Mateos Sánchez*, Hermylus a Sancto Elisæus /Petrus Ramon Rodríguez/ Calle*, Elisæus ab Iesu Crucificado Stephanus Cuevas Casquero*, Perfectus de la Virgen del Carmen Domínguez Monge*, Clemens de los Sagrados Corazones López Yagüe*, (1936)

Postavení: mučedníci OCD

Úmrtí: 1936

Ovidio Fernández Arenillas, s pozdějším řeholním jménem **Eusebius** od Dítěte Ježíše se narodil 21.2.1888 v Castilfalé v provincii Leon ve Španělsku. V 16ti letech vstoupil do řádu bosých karmelitánů v Segovia a po studiích filosofie a teologie v Toledu, Avile a Salamance, přijal v roce 1912 kněžské svěcení. Působil jako profesor humanitních věd a asistent ředitele semináře. V roce 1917 svou působnost přenesl na Kubu, kde byl činný v řádové komunitě v Camaguey. Vydal několik knih. Po návratu do Španělska v roce 1927 byl v provinční radě a v květnu 1936 byl zvolen představeným v Toledu. Od začátku občanské války počítal s možným mučednictvím. Dne 22. srpna s nemalou důvěrou vstupoval do domu Rodriga Bolonia v ulici Institutu, tam však byl přepaden dvěma milicionáři, které na něj někdo upozornil. V té chvíli myslel na majitele domu a zajetí Ježíše v Getsemanské zahradě, který řekl: „Hledáte-li mě, nechte ostatní odejít.“ (Jan 18,8). Zastřelili ho osm až deset metrů od domu.

Tomáš Mateos Sánchez, řeholním jménem **Josef Augustin** od Nejsvětější svátosti (Iosephus Augustinus a Santísimo Sacramento /Thomas Mateos Sánchez *)

se narodil 17.9. 1912 v Anaya de Alba v diecézi Salamanka ve Španělsku. Od 12ti let navštěvoval tři roky školu v Medině. Jeho přání stát se po vzoru strýce řeholníkem se splnilo 23.8. 1927, kdy v Segovia začal noviciát u bosých karmelitánů. Po roce začal studovat filosofii v Avile a od roku 1932 teologii v Toledu. V listopadu následujícího roku musel studia přerušit a mohl pokračovat až r. 1935 -

1936. Brzy po dokončeném studiu vypukla občanská válka a s ní spojené pronásledování. Josef Augustin od Nejsvětější svátosti navečer 21. července přišel s třemi druhy do domu Julia Perezagua v ulici Alfileritos č. 5. Modlili se zde breviář, růženec a posilovali se pro případ mučednictví. Ještě za noci se do domu začali dobývat milicionáři. Josef Augustin byl po chvíli v ulici nedaleko domu zastřelen.

Petr Ramón Rodríguez Calle, řeholním jménem **Hermylus** od sv. Elizea (Hermylus a Sancto Elisæus /Petrus Ramon Rodríguez/ Calle*) se narodil 14.4. 1913 ve Fuensaldaña v provincii Valladolid ve Španělsku. V 10ti letech, 16.6. 1923, jeho matka zemřela na rakovinu a Petra se ujala sestra Gertruda Calle. Petr do roku 1925 navštěvoval školu v Medině a pak ke konci července mu bylo dopřáno se šesti druhy vstoupit do kláštera bosých karmelitánů v Segovia. Noviciát začal 22.7. 1928. Po roce složil sliby a v Avile začal studium filosofie.

Další dva roky studia absolvoval v Salamance, pokračoval pak ve studiu teologie v Toledu do r. 1935. Stal se pomocníkem o. Eusebia. Byl velmi vlídný a snažil se pomáhat druhým. Po vypuknutí občanské války se zdržoval v domě na Alfileritos č. 8. a dne 22.7. byl na nedaleké střeše pošty usmrcen milicionáři. Skvrny krve, kterou zde s bratry prolili, byly patrné ještě po třech letech.

Štěpán Cuevas Casquero, řeholním jménem **Elizeus** /od ukřižovaného Ježíše/ (Elisæus ab Iesu Crucificado Stephanus Cuevas Casquero*) se narodil 26.12.

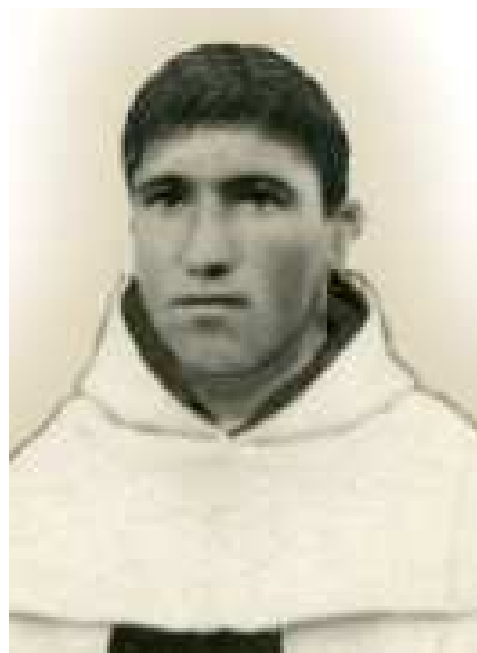
1913 v Besande v provincii León ve Španělsku. Po narození mu zemřela matka a s ním osiřely i tři sestry. Strýc Jan Casquero, který byl matčiným bratrem a staral se o Štěpána byl farářem a Štěpán od šesti let u něj ministroval. V září 1926 nastoupil do školy v Medině a 14.8. 1929 začal noviciát v Segovia. První sliby skládal 27.8. 1930 a po nich začal tříleté studium filosofie v Toledu. Další rok začal studium teologie v Salamance a pokračoval v něm v letech 1934-1936 v Toledu. V prosinci 1935 skládal slavné sliby. Dne 21.7. 1936 přišel s Josefem Augustinem do domu Julia

Perezagua v ulici Alfileritos č. 5. V noci je přepadli milicionáři. Společně s P. Eusebiem byl zabit před domem. Ještě mu nebylo 23 let.

Perfektus Domínguez Monge, řeholním jménem Perfektus de la Virgen del Carmen (Perfectus de la Virgen del Carmen Domínguez Monge*) se narodil 18.4. 1914 rovněž v provincii León ve Španělsku. Brzy chtěl následovat svého karmelitského strýce Josefa Michala Dominguez Alonsa, který byl výborným řečníkem. Po přímluvě místního faráře Jana Casquero se v roce 1926 dostal do tereziánské školy v Medině a po třech letech mohl v Segovia, 26.8. začít noviciát. Dne 27.8. 1930 se spolubratrem Elizeem složil sliby a po nich začal dva roky filosofie v Toledu a dokončil ji v Avile. Potom s Elizeem studovali teologii v Salamance, v jejímž studiu pokračovali r. 1934-1936 v Toledu. V 21 letech složil 15.12. 1935 slavné sliby. Když se nachýlilo k občanské válce prohlásil: „Jsem připraven až vejdu do mé cely. Matka Karmelu je se mnou.“ Dne 21.7. 1936 přišel s Josefem Augustinem a se Štěpánem do domu Julia Perezagua v ulici Alfileritos č. 5. V noci přišli milicionáři a pak byl na nedaleké střeše pošty s Hermyliusem od nich usmrcen.

Klement López Yagüe, řeholním jménem Klement de los Sagrados Corazones (Clemens de los Sagrados Corazones López Yagüe*) se narodil 25.11. 1911 v Campo de San Pedro poblíž Segovia. V 11ti letech chodil na pastvu a nosil sebou katechismus nebo jinou duchovní četbu. K bosým karmelitánům v Segovia přišel až v únoru 1935, po půl roce oblékl 19.8. hábit a noviciát prožíval v Toledu. Jeho zaměstnáním zde bylo vaření v kuchyni. Po vypuknutí občanské války byl společně s bratrem Hermyliem v domě na Alfileritos č. 8. a 22.7. byl někde u vrat do dvora blízke pošty zabit milicionáři, kteří v povolání řeholníka viděli těžký zločin zasluhující krutou smrt.

Těchto šest bosých karmelitánů bylo blahorečeno 28.10. 2007 s jejich dalšími druhy mezi 498 španělskými mučedníky.

24.7. blah. Jakub /od sv. Terezie/ Gascón Bordás a

Romuald /od sv. Kateřiny/ Josef Guillamí Rodó (Iacobus a Santa Teresia Gascón Bordas* et Romualdus a Santa Catharina Iosephus Guillamí Rodó *) (1936)

Postavení: mučedníci OCD

Úmrtí: 1936

Jakub Gascon Bordes se narodil 25.7. 1886 ve Forcall v provincii Castellón ve Španělsku. V 16ti letech vstoupil do kláštera bosých karmelitánů v Deserto de Las Palmas. S hábitem přijal jméno Jakub od sv. Terezie a první sliby skládal 12.3. 1903. Po studiu teologie přijal 14.10. 1909 kněžské svěcení. Po krátkém pobytu v klášteře sv. Klementa v Mancha se vrátil do Deserto de Las Palmas v provincii Castellón. V roce 1918 přešel do katalánského konventu v Barceloně. Věnoval se výuce dogmatiky a morálky. Jako diabetik míval zdravotní problémy. Se začátkem občanské války začala likvidace klášterů. Již 20. července 1936 přijelo ke klášteru policejní auto a otce Jakuba milicionáři surově zbili a když se těžce zraněný nedokázal pohnout, odtáhli ho do auta. Tam dostal další rány. Na jejich následky skončil 24. července ve špitálu, do nějž byl nakonec dopraven. Bylo mu 49 let a byl pohřben na hřbitově v Sarria.

Josef Guillamí Rodó, který později přijal jméno **Romuald** od sv. Kateřiny se narodil 3.2. 1866 v Llansa v provincii Girona ve Španělsku. V 15ti letech přišel do kláštera bosých karmelitánů v Deserto de Las Palmas. Roční noviciát zde zakončil 13.4. 1882. Pak studoval teologii a 1.3. 1890 se stal knězem v Malacca. Po třech letech byl poslán do Svaté země na horu Karmel a po návratu v r. 1905 přišel do kláštera v Barceloně. Další rok byl zvolen převorem v Tarragoně. V letech 1915 - 1930 byl provinciálem a založil komunitu v Palafrugell a seminář v Menor.

Překládal a šířil dílo Terezie z Lisieux, v němž spatřoval významné duchovní bohatství. Dne 20.7. byl na návštěvě u svého otce, v domě, který se nacházel nedaleko kláštera. Milicionáři ho při prohledávání okolí objevili a zatkli. Údajně pak byl zabit při silnici Arrabassadské 24.7. ve věku 70ti let. Po krátké době ho příbuzní identifikovali na patologii místní nemocnice.

Oba bosí karmelitáni byli 28.10. 2007 blahořečeni s dalšími spolubratry mezi 498 španělskými mučedníky.

25.7. blah. Eduard /od Dítěte Ježíše/ Richard Farré Masip a Gabriel /od Zvěstování P. M./ Jakub Balcells Grau

Grau (Eduardus a Iesu Infante Richardus Farré Masip* et Gabriel ab Annuntiatiónis Maria Virgo /Jakub/ Balcells Grau*)

Postavení: mučedníci OCD

Úmrtí: 1936

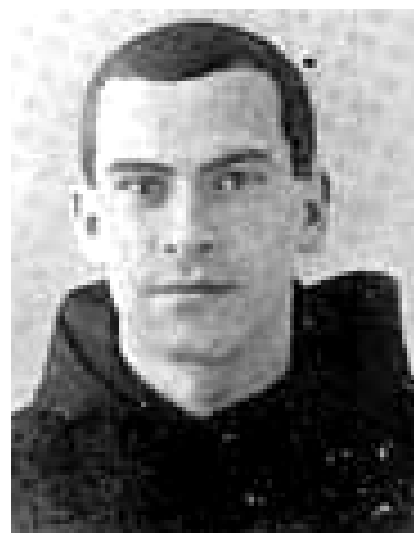

Eduard /Richard/ Farré Masip se narodil 20.4. 1897 v Torms v provincii Lleida ve Španělsku. Téhož dne byl pokřtěn a záhy se stal sirotkem, protože matka zemřela na komplikace spojené s porodem. V roce 1909 odešel do menšího semináře bosých karmelitánů v Badaloně a po třech letech začal noviciát v Tarragoně. Zde s řeholním jménem Eduard od Dítěte Ježíše složil 10.8. 1913 časné sliby. Vystudoval teologii a po kněžském svěcení v Lleidě 13.6. 1920 byl poslán do Duranga v Mexiku. Roku 1923 je z důvodu náboženského pronásledování opustil a přešel do Spojených států, kde pokračoval ve studiu. Pak byl vybrán pro službu řeholnicím ve Washingtonu (jednalo se Dcery Lásky nebo karmelitky Božského Srdce Ježíšova) a pověřen dalšími úkoly.

V roce 1933 se zúčastnil generální kapituly svého řádu na hoře Karmel ve Svaté zemi. Poté byl povolán za profesora teologie do Barcelony. Nakonec byl v r. 1936 vybrán za představeného kláštera v Tarragoně. Bylo mu 39 let. Na začátku občanské války s P. Gabrielem od Zvěstování P.M. přijal ochranu pod střechou jednoho soukromého domu, ale 25.7. tam byli zatčeni a ještě téhož dne večer v Montcado na území barcelonské diecéze popraveni.

Gabriel /od Zvěstování P. M./ Jakub Balcells Grau se narodil 12.10. 1908 ve Valls v provincii Tarragona. Do dvou let přišel o rodiče a byl vychováván u strýce v Pla de Santa María. Do semináře bosých karmelitánů pro nejmladší studenty v Pala-grugell byl přijat již v 11ti letech. V roce 1923 přešel do kláštera v Tarragoně a po roce, 24. listopadu, skládal první sliby. Za pět let, r. 1929, byl poslán do mezinárodní koleje v Římě. Tam v r. 1933 dokončil studia a kněžské svěcení přijal již 10.7. 1932.

Sepsal studii o historii řádu a na Římské akademii byl jmenován profesorem. Krátce pobyl

na hoře Karmel v Izraeli. V Římě získal diplom v oboru knihovnictví a do roku 1936 působil ve Vatikánu. V létě o dovolené v katalánské provincii ho zastihla občanská válka. Svátek sv. Eliáše chtěl slavit v karmelitánském kostele, ale z důvodu pronásledování se musel s P. Eduardem uchýlit k menšímu slavení v soukromém domě. O pět dní později byl zatčen a mučen. Bylo mu 27 let. V Montcadě byl na počátku noci 25.7. 1936 zabit.

Oba bosí karmelitáni byli 28.10. 2007 blahořečeni s dalšími spolubratry mezi 498 španělskými mučedníky.

29.7. blah. Angel Maria Prat Hostench a 11 druhů (Angelus Prat Hostench, *presb.* *, et XI socii*)

Postavení: mučedníci OCarm

Úmrtí: 1936

Angel Prat Hostench se narodil 30.4. 1896 u Girony ve Španělsku. Do školy chodil v Banyoles a v roce 1908 přešel ke karmelitánům v Olot. V roce 1912 složil první řeholní sliby a v roce 1916 slavné. Kněžské svěcení přijal r. 1918 v Gironě. Od roku 1923 byl rektorem menšího semináře v Olot a údajně byl také učitelem přírodních věd. Vynikal jako oblíbený Mariánský kazatel a stal se vyhledávaným zpovědníkem. Jeho obětavost a horlivost v apoštolátu měla základy v hluboké víře a v oddanosti Bohu. V roce 1922 je uváděno jeho působení v Tárrega, kde byl převorem od roku 1933 až do mučednické smrti r. 1936.

Již před začátkem občanské války byla karmelitánská komunita P. Angela Prata Hostench protinábožensky smýšlejícím obyvatelům Tárregy jistým „trnem v oku.“ Vyvolávali proticírkevní nálady a v únoru roku 1934 došlo k tomu, že řeholníci našli rozbitý svatostánek a hostie rozházené po podlaze. V říjnu nechali komunisté svými lidmi hlídat dveře konventu. V červnu 1936 byl řeholníkům oznámen zákaz vyučování ve škole a působení v nemocnici. O měsíc později jim bylo na ulici projeováno nepřátelství házením kamenů a P. Angelu Pratovi při prvních zprávách o vypuknutí revoluce věřící radili odejít s bratry do ústraní. Ramón Sauret přispěchal 20.7. s varováním před připravovaným útokem. Převor se rozhodl uzamknout kostel a pět kandidátů se dvěma novici poslat v civilu k rodinám. Následující den starosta nařídil do hodiny opustit konvent a předat klíče od kláštera. Převora ještě napadlo požádat ho o povolení pro všechny své řeholníky k cestě do Itálie. Oznámení úmyslu zřejmě vedlo k tomu, že milicionáři všechny na nádraží zatkli a uvěznil.

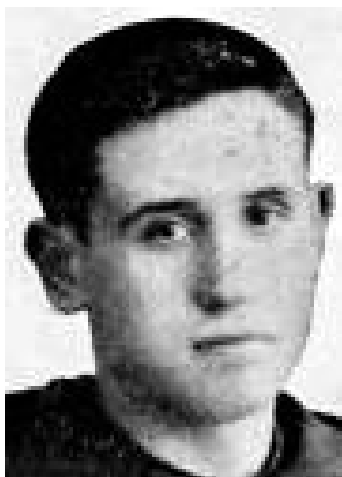
U převora objevili dopis od o. Eduarda. Ten se pro nedůvěru k starostovi nedostavil a podle údajů v listě ho potom dopadli a odvezli do Cervera. Tárrega leží mezi Lleidou a Barcelonou. Městečko Cervera, u něhož byli v noci z 28. na 29.7. všichni popraveni, leží od Tárrega ve směru na Barcelonu. P. Angel Prata marně prosil za propuštění dvou 17ti letých chlapců. Ve dvojicích byli postříleni. Umírali většinou se zvoláním „Ať žije Kristus Král!“ S tímto zvoláním umíral převor jako poslední. Bylo mu 40 let.

Elizeus Maria Maneus Besalduch (Elisææ M. Maneus Besalduch*) se narodil 15.12. 1896 v San Mateo v provincii Castellón ve Španělsku. Do karmelitánského kláštera v Olot přišel v roce 1910, dočasné sliby složil r. 1915 a o 4 roky později vykonal sliby věčné. V Orihuele v r. 1921 se stal knězem. Již jako novic vynikal zbožností a pokorou, jako kněz hluboce soustředěným prožíváním mše svaté. Popisován je jako muž mírumilovné povahy, pokorný, velmi prostý, radostný, vstřícný a snaživý s ochotou trpět pro Krista. Brzy po vysvěcení odplul do Brazílie, kde s velkou horlivostí působil 12 let. Ze zdravotních důvodů se vrátil do Španělska a v Tárrega byl od r. 1934 novicmistrem. Zde u Cervery se dočkal mučednické koruny, o které mluvil už při odchodu do Brazílie. Jako přesné místo mučednické smrti se udává Clot dels Aubins, ale současné mapy ani plány tento název již neuvádějí.

Anastáz M. Dorca Coromina (Anastasio María Dorca Coromina*) se narodil 30.12. 1907, v Santa Margarita de Bianya v provincii Gerona. Ke karmelitánům do Olot přišel v roce 1922. Dočasné sliby složil r. 1925 a věčné sliby o tři roky později. Kněžské svěcení přijal v Římě r. 1931. Poté byl poslán na určitou dobu přednášet teologii do Krakova v Polsku a pak nastoupil jako profesor teologie a prefekt studentů v Olot. Vynikal laskavostí a pokorou. Byl horlivý nejen jako kazatel, ale i spisovatel. Vyzýval k obraně víry slovy: „Musíme mít sílu bránit soukromě i veřejně svou víru.“ V červenci 1936 byl pozván, aby kázal o slavnosti Panny Marie Karmelské v Tárrega. Zřejmě v souvislosti s vypuknutím revoluce zde zůstal déle a byl nakonec popraven se spolubratry u Cervery.

Eduard Maria Serrano Buj (Eduardo María Serrano Buj*) se narodil 21.12. 1912 ve Villaluengo v provincii Teruel ve Španělsku. V roce 1923 přišel na studie do Olot a pokračoval pak v Římě. Dočasné sliby složil r. 1928 a slavné sliby skládal až r. 1935. V témže roce také přijal kněžské svěcení. Byl prostý, tichý, meditativní, vyzařoval radost a měl rád hudbu. Vynikal úctou k eucharistii, dobrými vztahy a odhodlaností. Stal se profesorem filosofie v Tárregu. Studentům zdůrazňoval, že znalosti bez zbožnosti vedou k pýše. Znalosti však že jsou potřebné k šíření víry i k její obraně. A věrnost v tomto má jít až k prolití krve.

Petr Ferrer Marin (Pedro Ferrer Marín*) se narodil 1.6. 1909 v Mataro v provincii Barcelona ve Španělsku. Ke karmelitánům v Olot přišel asi až v roce 1932. Již tehdy spojoval intenzivní život modlitby s apoštolským úsilím a prací pro chudé. Zvolil si heslo: „Zcela se dávat všem.“ Vynikal v sebeovládání, ve ctnostech poslušnosti a pokory, lásky, silné víry a oddanosti ke Kristu v eucharistii i Panně Marii Karmelské. S láskou se snažil druhým pomáhat po stránce materiální i duchovní. Věnoval se studiu a po dvou letech v Olot byl poslán do Tárrega. Tam v roce 1935 složil se čtyřmi bratry, kteří byli přibližně o 10 let mladší, řeholní sliby do rukou otce Xiberta. Ten jim otevřeně řekl, že žádat v té době o sliby znamená připravovat se na mučednictví. Pravdivost jeho slov se potvrdila za 10 měsíců. Když po zvolání „Ať žije Kristus Král!“ zemřel, bylo mu 27 let.

Do pětice těch, kteří s odhodláním skládali slib v září před vypuknutím občanské války, patřili následující čtyři bratři.

Ondřej Corsino M. Solé Rovira (Andreas Corsino María Solé Rovira*) se narodil 23.1. 1919 ve Vendrell v provincii Tarragona ve Španělsku. Do karmelitánské školy v Olot vstoupil v necelých 10ti letech. Ve studiu pokračoval ve Vila-real v Castellónu, odkud v roce 1935 přišel Tárrega, kde v září složil řeholní sliby. Byl dobrým spolužákem, který do školy přicházel vždy pečlivě připravený. Za základní knihu vědění, bez které nelze splnit to, proč jsme zde, považoval katechismus a

druhým těmi slovy připomínal, že v něm jsou základní pravdy víry a křesťanského učení. Svou věrnost dosvědčil mučednickou smrtí u Cervery v 17ti letech. Jeho posledními slovy bylo: „Viva Crist Rei!“.

Miguel M. Solér Sala (Miguel M. Solér Sala,*) se narodil 15.3. 1919 v Olot v provincii Girona ve Španělsku. Od roku 1929 studoval ve Vila-real v Castellónu. Byl zbožným studentem se vztahem k hudbě, který dovedl být veselý a dobře se domlouval s druhými. Do Tárrega přišel v roce 1935 a v září složil řeholní sliby.

Jan M. Puigmitjá Rubió (Ioannes M. Puigmitjá Rubió*) se narodil 16.4. 1919 v Olot v provincii Girona ve Španělsku. Od roku 1929 byl studentem ve Vila-real v Castellónu, odkud v roce 1935 přišel do Tárrega, kde v září složil řeholní sliby. Zvolil si cestu, na které nejednou opakoval: „Jsem šťastný, jsem velmi šťastný!“. Jeho štěstí bylo dovršeno při setkání s Kristem tváří v tvář, kterému v pozemském životě naposled provolal slávu v noci na 29. červenec u Cervery.

Petr Tomáš M. Prat Coldecarrera (Petrus Thomas M. Prat Coldecarrera*) se narodil 4.8. 1919 v Santa Margarita de Bianya v provincii Gerona ve Španělsku. Od roku 1931 byl studentem ve Vila-real. V roce 1934 je zaznamenán v komunitě v Olot a od roku 1935 jako student filosofie v Tárrega, kde v září složil řeholní sliby. Hodně času trávil adorací Nejsvětější svátosti. Byl šťastný, veselý, plný energie. Když podstupoval mučednickou smrt ještě mu nebylo ani 17 let.

Elizeus M. Fontdecava Quiroga (Elisæus M. Fontdecava Quiroga*) se narodil 12.5. 1891 v Portbou v provincii Gerona ve Španělsku. Do karmelitánského řádu vstoupil v roce 1934, kdy mu už bylo 43 let a řeholní formaci získával v Tárrega. Jako laický bratr pracoval v kuchyni. Byl upřímný, přátelský a plný porozumění pro druhé. V jeho charakteru je vyzvedávána pokora a obětavost. Po dvou letech života v klášteře podstoupil, se srdcem plným lásky, mučednickou smrt u Cervery.

Josef M. /Gabriel/ Escoto Ruiz (Iosephus M. Escoto Ruiz*) se narodil 10.8. 1878 v Atotonilco El Alto v oblasti označované jako Jalisco v Mexiku. Křestní jméno měl Gabriel. V mládí začal pracovat jako obchodní zástupce, s cestami do Argentiny a USA. Je uváděno, že vyučoval angličtinu a později se věnoval novinářské činnosti. Po více jak 20 let se vyhýbal svátostem. Teprve v roce 1926, ve věku 48 let, se oženil s Růženu Orozco Morales a začal žít plný křesťanský život. Toužil nahradit léta, která prožíval ve vzdálení se od Boha. Po osmilém manželství s ženou, která mu pomáhala na cestě k Bohu, se společně dohodli na zcela zasvěceném životě v karmelitánském řádu. V roce 1935 Růžena Orozco vstoupila ke karmelitkám a Escoto Ruiz začal noviciát v mužském klášteře v Tárrega. V dalším roce byl povolán k mučednictví dva měsíce před stanoveným datem pro složení řeholního slibu.

Eliáš M. Garre Egea (Elias M. Garre Egea*) se narodil 9.10. 1910 v Barceloně ve Španělsku. Zvolil si povolání krejčího a svým zevnějškem mu dělal čest. Byl pohledný a vynikal elegancí. Uvádí se i jeho citové založení a že život z víry bral vážně. V 25 letech se rozhodl pro život karmelitánského řeholníka. Noviciát v Tárrega začal až 27.4. 1936. Poté co převor 21. července musel odevzdat klíče, Eliáš na něj začal naléhat, aby je rozpustil domů, ale představený usoudil, že pro duchovní podporu a další řeholní život bude lépe, zůstanou-li pohromadě a přesídlí do Itálie. Již chtěli nastoupit do vlaku, když proti své vůli museli změnit směr. Místo Itálie je všechny po skončeném dni čekalo Boží království. Eliáš se před cestou podřídil rozhodnutí představeného se slovy, že poslušnost poslouží k jejich spáse. S jásavým zvoláním slávy Kristu Králi, přijal do svého srdce jednu z vystřelených kulek milicionářů.

Těla mučedníků byla za Cerverou spálena. Ohořelé ostatky mučedníků prý roztahali psy a popel popravených byl určen za hnojivo pro vinici. Místní farář, pokud to jen bylo možné, posbíral části ostatků a ty byly po válce uloženy do zdi karmelitánského kostela v Tárrega.

Papež Benedikt XVI. potvrdil jejich blahořečení a beatifikační slavnost se konala na náměstí sv. Petra v Římě 28.10. 2007 za předsednictví kardinála Josefa Saraiva Martins. Jmenovaní karmelitáni byli prohlášeni za blahoslavené společně s dalšími 486ti mučedníky Španělska.

30.7. blah. Konstancius od sv. Josefa /Josef Alois/ a Josef Maria /od Panny M. Bolestné /Vincenc/ Álamo Jiménez

(Constantius a Sancta Iosepha Aloysius Mata* et Iosephus Maria de la Virgen Dolorosa /Vincentius*)

Postavení: mučedníci OCD

Úmrtí: 1936

Josef Alois Mata se narodil 23.8. 1914 v Las Heras de la Peña v provincii Palenci. Od prvního sv. přijímání, 14.5. 1922, velmi rád a často chodil na mši svatou a přijímal Spasitele do svého srdce. Rostla v něm zároveň touha po duchovním povolání. Do tereziánské školy v Medině byl přijat 10.9. 1926. Po třech letech, 13.8. 1929, začal noviciát v Segovia. Zde přijal jméno Konstanc od sv. Josefa a 27.8. 1930 skládal řeholní sliby. Téhož roku odešel na studium filosofie do Toleda a poslední rok absolvoval v Avile. Následně byl vybrán pro studium teologie v Římě. Slavné sliby složil 15.12. 1935 a po třetím roce teologického studia se 6.6. 1936 stal subdiakonem v Madridu. Po vypuknutí občanské války, kdy bylo nutné stranit se milicionářů, kteří řeholní život trestali jako nejtěžší zločin, přišel 21.7. do domu Perezagua na ulici Alfileritos 5. Zde druhého dne došlo k razii, při níž byli zabiti o. Josef Agustin a Elizeus (OCD). Konstanc milicionářům unikl s pomocí bratra Daniela a přijal návrh odejít s bratrem Josefem do Madridu. Použili přestrojení, ale u Cabañas de la Sagra (blíže Toledu) byli zajati hlídkou. Ta objevila jejich škapulíře, zbila je a naložila do vozu. Po ujetém kilometru byla vyhozena jejich mrtvá těla.

Vincenc Álamo Jiménez se narodil 3.8. 1901 ve Fondón v provincii Almería. Jeho touhou bylo řeholní povolání. Matka mu však zdůrazňovala chudobu rodiny, kterou by měl pomáhat živit. Jeho odpovědí ale bylo, že jim pomůže Bůh, který ho volá. Odešel bez jejího souhlasu ke kapucínům, ti však souhlas vyžadovali a když nešel vyřídít poštou, musel se kvůli němu vracet.

Nakonec se v srpnu 1925 rozhodl pro noviciát v Segovia u bosých karmelitánů. Po postulátu, 11.2. 1926, přijal jméno Josef Maria

od Panny M.Bolestné (šp. José María de la Virgen Dolorosa).

Noviciát ukončil 12.2. 1928 a v dalším roce byl posán do kláštera v Avile. Odtud na školu v Medině a tam 12.2. 1931 složil věčné sliby. Naučil se také vařit a po nějakém čase byl poslán do Toleda, kde byl do r. 1936. Zde podstoupil mučednickou smrt společně s bratrem Konstancem, s nímž unikl při razii milionářů 22. července na ulici Alfileritos. S ním také byl v přestrojení u Cabañas de la Sagra (blíže Toleda) zajat a zabit.

Oba bosí karmelitáni byli 28.10. 2007 blahořečeni s dalšími spolubratry mezi 498 španělskými mučedníky.

31.7. blah. Nazarius Sacred Heart /Gonzalez del Valle/ a 6 druhů (Nazarius del Sagrado Corazón et VI socii*)

Postavení: mučedníci OCD

Úmrtí: 1936

Nazarius Sacred Heart, civilním jménem Gonzalez del Valle, se narodil 28.7. 1901 v Castilfalé v provincii León ve Španělsku. Od r. 1913 navštěvoval tereziánskou školu v Medině a o tři roky později začal noviciát v Segovia. V letech 1917-1920 studoval filozofii v Avile a pak 4 roky teologii v Toledu. Kněžské svěcení přijal již v prosinci 1923. Nějakou dobu v Medině vyučoval humanitní předměty a v lednu 1926 odjel ke komunitě bosých karmelitánů na Kubu. Po návratu do Španělska působil ve Valladolid a r. 1935 přišel do Avily. V dalším roce se stal superiorem v Toledu. V červenci ještě se studenty konal devítidenní nověnu a pak se z důvodu občanské války museli rozejít.

Ještě v témž měsíci byl zajat a s šesti řeholními bratry 31.7. 1936 v Toledu zastřelen. Cestou k popravě dodával svým druhům odvahu a svůj život zakončil zvoláním: „Viva Cristo Rey!“ („Sláva Kristu Králi!“)

Petr Josef de los Sagrados Corazones, civilním jménem Petr Jiménez Vallejo, se narodil 22.2. 1861 ve Valdeprado v provincii Soria ve Španělsku. Od roku 1885 byl knězem. K bosým karmelitánům vstoupil až v roce 1894 a noviciát začal v Desierto de Las Palmas v provincii Castellón. Další rok

v Segovia 7.7. složil sliby a v lednu 1900 odcestoval ke karmelitánské komunitě na Kubu. Po šesti letech se vrátil, prošel kláštery v Alba de Tormes, Avile, Salamance a v května 1924 přišel do Toleda, aby vyučoval morální teologii, kanonické právo a liturgii. Hned v prvním měsíci občanské války byl u Emila Gonzalez Orue s dalšími 6ti řádovými bratry zajat milicionáři a ve věku 75 let zabit. Cestou na popravu byli mučeni a otci Josefovi de los Sagrados nakonec rozbili pažbou hlavu.

Rajmund de la Virgen del Carmen /od Panny Karmelské/, civilním jménem Josef Medel Grijalvo, se narodil 27.3. 1896 v Calahorra (Logroño) ve Španělsku. V roce 1908 vstoupil do tereziánského semináře v Medina del Campo. Řeholní sliby složil v Segovia roku 1914 a pak pokračoval ve studiu filosofie v Avile a následně teologie v Toledu. V roce 1922 přijal kněžské svěcení. Na jezuitských školách působil jako profesor humanitních věd, církevních dějin a spirituality. V roce 1930 byl povolán do Toleda, kde po šesti letech podstoupil se svými druhy mučednickou smrt.

Melichar od Dítěte Ježíše, civilním jménem Melchior Martin Monge, se narodil 18.7. 1914 v San Pedro de Cansoles v provincii Palencia ve Španělsku. Ve třech letech byl biřmován, ve 13ti letech byl přijat do tereziánského semináře v Medina del Campo. V srpnu 1929 vstoupil k bosým karmelitánům v Segovia a 27.8. 1930 složil první řeholní sliby. Následně odešel studovat filosofii a teologii do Toleda a Salamanky. Věčné sliby složil 20.2. 1936 v Toledu, kde byl v posledním ročníku teologie. Občanská válka s řáděním milicionářů mu však

nedopřála kněžské svěcení, pouze mučednickou smrt po té co byl se šesti druhy přepaden u Emila Gonzalez Orue. Společně s nimi položil život pro Krista.

Felix de la Virgen del Carmen, civilním jménem Alois Gómez de Pablo, narodil se 9.1. 1912 ve Valladolidu ve Španělsku. Od prvního sv. přijímání 13.5. 1922 se snažil k opětovnému přijetí eucharistie přistupovat každý den. Od 11ti do 17ti let studoval na technické škole a dosáhl titulu bakaláře. Od 16ti let byl ve společenství P. Marie Neposkvrněné a toužil po vstupu do kláštera bosých karmelitánů v Segovia. Souhlas rodičů dostal 18.9. 1929 a za deset dní již začínal noviciát. V dalším roce 4.10. složil časné sliby a hned začal první ročník filosofie v Avile. Třetí ročník studoval v Toledu a pak začal studium teologie v Salamance, kde 22.10. 1933 složil slavnostní sliby. V dalším roce byl převeden na poslední dva ročníky do Toleda. Zde měsíc před ukončením přípravy na kněžství podstoupil s šesti druhy mučednickou smrt.

Placid od Dítěte Ježíše, civilním jménem Josef Alois Collado Oliver, narodil se 25.1. 1912 v Madridu ve Španělsku. Svátost biřmování přijal 1.2. 1918 a v dalším roce 29.5. přistoupil k prvnímu sv. přijímání. Za docházky do církevní školy nabyl přesvědčení, že z něj bude mučedník. Ve 14ti letech se svěřil matce, že chce být knězem. Na začátku března 1930 začal v Segovia noviciát u bosých karmelitánů a 18.3. 1931 složil časné sliby. Na kněžství se připravoval studiem v Avile, Salamance a Toledu. Do Toleda přišel v lednu 1935 na poslední dva roky teologie. Měsíc a dva dny před smrtí složil věčné sliby a 31.7. 1936 se naplnila předzvěst jeho mučednictví. V kleče a s provoláním slávy Kristu Králi přijal poslední ránu.

Daniel od Dítěte Ježíše de la Sagrada Pasión, civilním jménem Daniel Mora Nine se narodil 17.2. 1908 v Pontevedre ve Španělsku. K svátosti biřmování přistoupil 20.4. 1915 a brzy poté k prvnímu sv. přijímání. V 16ti letech jej zájem o hudbu přivedl k vojenské posádce, s níž se dostal do Santiago de Compostela. Poté co se rozhodl pro vstup do řádu bosých karmelitánů byl 29.1. 1931 přijat v Segovia. Na první rok noviciátu byl poslán do Mediny a ve

druhém se vrátil do Segovia, kde 4.10. 1933 složil časné sliby. V dalším roce byl poslán do Toleda, kde po dvou letech podstoupil se šesti druhy mučednickou smrt.

Všech sedm bosých karmelitánů z Toleda bylo 28.10. 2007 blahorečeno papežem Benediktem XVI. s dalšími spolubratry mezi 498 španělskými mučedníky.

24.9. blah. Esperanza Subirá Sanjaume, Marie del Refugio Roqueta Serra, Daniela Achurra Gogenola a Gabriela Pons Sardá

(Esperanza a Cruce /Teresia/ Subirá Sanjaume*, Maria Refugio de San Ángelo M. Roqueta Serra*, Daniela de San Bernabé /Vicentia/ Achurra Gogenola* et Gabriela a Sancto Ioannes a Cruce /Francisca/ Pons Sardá*)

Postavení: mučednice CM

Úmrtí: 1936

Esperanza od Kříže /Terezie/ **Subirá Sanjaume** se narodila 27.2. 1875 v Sanjaume Ventola v provincii Girona ve Španělsku. V mládí začala pracovat v nemocnici v Bagur, kde působili karmelitáni. Neměla vzdělání, ale vynikala bezvýhradnou láskou k trpícím. Ve 20ti letech, 31.7. 1895, vstoupila do kláštera Carmelitas Misioneras de Gracia v Barceloně. Noviciát začala 10.10. a přijala nové jméno Esperanza od Kříže.

Časné sliby skládala 3.12. 1896 a věčné sliby 10.3. 1902. Péči o nemocné z počátku vykonávala v Tarregu a Alayor poblíž Baleares. Potřebné znalosti získávala v College of Sans a ve Vilarrodoně v provincii Tarragona. Při službě dovedla překonávat obtíže, byla velmi vlídná a plná pochopení. Kolem r. 1930 se stala představenou komunity ve Vilarrodoně. Sestry vedla k adoraci a připomínala: „Prosme Ježíše o sílu a vytrvalost až k smrti.“

S vypuknutím občanské války začalo mnoho lidí vůči církvi otevřeně vyjádřovat nepřátelství. Sestry misionářky se 20.7. 1936 rozhodly k opuštění kláštera. Esperanza starostlivě odklidila všechny kříže a následující ráno se sestry rozešly, aby se skryly u přátel. Byl nejvyšší čas, protože záhy na to nepřátelé zapálili farní kostel a začali sestry hledat. Vyzbrojeným milicionářům

se to podařilo ve večerních hodinách 24.7. Kněze dopadli o něco dříve poblíž náměstí. Všechny odvezli do vězení ve Villafranca del Panadés. Poslední červencový den se sestry loučily se slovy: „Uvidíme se v nebi.“ Bylo jim totiž řečeno, že budou propuštěny a mají jít do Barcelony. Vypovázelo je pak komando “Comité Rojo” a při silnici La Arrabassada směřující k Barceloně byly v nočních hodinách zastřeleny. Esperanza měla 61 let.

Marie Refugio M. Roqueta Serra se narodila 20.4. 1878 v Gabarra v provincii Lleida ve Španělsku do chudé rodiny. K Misijním karmelitkám v Gracia, v barcelonské provincii, vstoupila 1.4. 1897 a 15.12. začala noviciát. Po roce jako dvacetiletá složila 20.12. 1898 časné sliby a slavné sliby vykonala 23.4. 1904. Její činnost byla charakterizována jako andělská a vášnivá. Pracovala s nadšením a práci stále doplňovala modlitbou. Byla prostá a otevřená k přijetí jakékoli Boží vůle. Jednou jí ve snu bylo zjeveno, že zemře mučednickou smrtí s představenou matkou Esperanzou. S tou myšlenkou se na smrt připravovala a s vypuknutím občanské války ji očekávala. S matkou Esperanzou byla vězněna ve Villafranca del Panadés a 31.7. zastřelena ve věku 58 let.

Daniela de San Bernabé /Vincencie/ Achurra Gogenola se narodila se 4.4. 1890 v Berriatúa v provincii Vizcayave ve Španělsku do prosté baskické rodiny. Dne 23.3. 1915 odešla do kláštera Misijních karmelitek a 23.9. začala v Gracia noviciát. Po roce, 16.10., složila časné sliby a 17.10. 1921 věčné. Byla temperamentní, veselá se smyslem pro humor, pečlivá a pokorná. Byla poslána pracovat do Corts v barcelonské diecézi a pak sloužila nevidomým v Badaloně, v Casa Madre de Gracia a v Barceloně, kde vykonávala službu u nemocných po domech. Ve 46ti letech ji “Comité Rojo” pro oddanost Kristu zastřelili u silnice La Arrabassada.

Gabriela od sv. Jana od Kříže /Františka/ Pons Sardá se narodila 18.7. 1880 v Esplugues de Francoli v provincii Tarragona ve Španělsku. Do kláštera Misijních karmelitek v Gracia v Barceloně přišla až ve 26 letech, 9.4. 1907. Noviciát začala 11. května. Věčné sliby složila 17.10. 1913. Gabriela měla pevný

charakter, byla upřímná a připravená k obětem, které vyžadovalo zvolené povolání i v kritické době. Se zhoršováním situace řekla, že pokud budou sestry povolány k mučednictví, Bůh jim dodá i nezbytnou milost, aby obstály. Také prohlásila: „Budu poslední opouštět hořící klášter, jsem připravena obětovat život. Bože dej mi potřebnou milost.“ Zatčena byla společně se sestrou Danielou a zastřelena při silnici La Arrabassada. Bylo jí 56 let.

Všechny čtyři karmelitky byly blahořečené 28.10. 2007 v Římě, společně s dalšími 494 mučedníky Španělska.

13.8. blah. Marie od sv. Josefa Badía Flaquer (Maria a Sancta Iosepha Badía Flaquer*)

Postavení: mučednice HH.C.a.CH.

Úmrtí: 1936

Narodila se 28.8. 1903 v Bigas v provincii Barcelona ve Španělsku. Po vstupu do konventu karmelitek ve Vic v provincii Barcelona přijala řeholní jméno Marie od sv. Josefa.

Klášter ve Vic je mateřincem karmelitek milosrdenství (CCV) založeným sv. Jáchymou de Vedruna de Mas, ale Marie Badía Flaquer je uváděna jako mučednice kongregace (HH.C.a.CH.) „Hermana Carmelitas de la Caridad“.

Při cestě za svým posláním byla 13.8. 1936 zastavena čtyřmi milicionáři. Na jejich otázky popravdě vyznala své zasvěcení Kristu. Milicionáři ji naložili do auta a zastavili s ní v blízkosti San Martin de Riudeperas. S nemravnými gesty ji vytáhli z auta a ona důrazně zvolala: „To! Nikdy! Dávám přednost smrti!“ A dala se na útěk z důvodu uchránění panenství. Násilníci začali do ní střílet. Po upadnutí byla ještě zaslechnuta její slova o odpuštění. Druhý den ráno bylo ve stejném místě nalezeno její tělo a pravá ruka ještě tiskla kříž ukrytý v blízkosti srdce.

Blahořečená byla 28.10. 2007 v Římě mezi 498 mučedníky Španělska.

13.10. blah. Ludvík Ayet Canós a Angel Presta Batlle

(Ludovicus Maria Ayet Canós et Angelus Maria Presta Batlle*)

Postavení: mučedníci OCarm

Úmrtí: 1936

Ludvík Maria Ayet Canós se narodil 25.7. 1886 ve Vila-real Villareal u Castellón de la Plana ve Španělsku, do rodiny zemědělců. Byl nejmladší z pěti bratrů. V mládí pomáhal rodičům a navštěvoval františkánskou školu. V srpnu 1909 vstoupil do karmelitánského řádu a 2.2. 1911 skládal řeholní sliby. Stal se katechetou a na začátku května 1920 byl vybrán k vyplutí do misií. Jednalo se o misie v Portoriku a založení misijního sídla ve Venezuele.

V Puerto Rico v Portoriku působil dva roky jako katecheta. Od 23.6. 1922 šest let pracoval ve Venezuele. Jeho heslem bylo: „Sloužit Pánu s radostí.”

V roce 1928 se vrátil do Španělska. Působil v Tarrase, kde měli karmelitáni školu. Navštěvovaly ji převážně děti dělníků z továren, ale protinábožensky zaujatá část obyvatelstva jim přičítala podíl na sociální nespravedlnosti. Když v neděli 19. července 1936 propukla občanská válka, hned po prvních zprávách zfanatizovaný dav zaútočil na kostel a dal se do pustošení. V klášteře žili dva kněží a dva bratři.

Bratr Angel s Ludvíkem připravovali slavnostní hostinu z důvodu přesunutí slavnosti Panny Marie Karmelské, ze čtvrtka na neděli. Náhle bylo třeba vše opustit. Rozhodli se pro odchod k rodinám přátel ve městě. Jeden kněz odjel do Barcelony. Oba bratři, Ludvík Ayet Canós a Angel Presta Battle se odešli ukrýt k paní Tereze Salvanos a jelikož se pronásledovatelé začali dobývat do domu, snažili se utéci zadním vchodem. Přesto byli dopadeni a uvězněni. Z vězení v Tarrase byli 13. srpna převezeni do věznice v Barceloně, kde byli do 12. října, než byli transportováni do soudní budovy. Následujícího dne je s dalšími čtyřmi mučedníky dopravili ke hřbitovu a svou nenávist k laskavým řeholníkům vylévali zběsilou střelbou do jejich těl. V roce 1941 byly jejich ostatky objeveny a po identifikaci přeneseny na hřbitov v Tarrase.

Angel Maria Presta Batlle se narodil 17.2. 1915 v Olot v provincii Girona ve Španělsku. V 15ti letech oblékl karmelitánský hábit. Jako řeholní bratr měl práci kuchaře a katechety v Tarrase. V 21 letech ho čekala mučednická smrt.

Oba řeholníci byli blahorečeni 28.10. 2007 mezi 498 mučedníky Španělska.

7.9. blah. Antonín M. od Ježíše Bonet Seró a Marcel od sv. Anny /Josef M./ Masip Tamarit (Antonius Maria a Iesu Bonet Seró et Marcellus a Sancta Anna Masip Tamarit *)

Postavení: mučedníci OCD

Úmrtí: 1936

Antonín Bonet Seró (Antonio Maria a Iesu Bonet Seró*) se narodil 20. 3. 1907 v Albi v provincii Lleida. Absolvoval malý seminář u bosých karmelitánů v Palafrugell. Noviciát prožil v Tarragoně. Filosofii pak studoval v Badaloně a po ní byl poslán studovat teologii do Říma. Kněžské svěcení tam přijal 21.12. 1929. Od roku 1931 působil v Barceloně jako profesor teologie a později byl ředitelem na School of Theology. V roce 1936 byl vybrán za provinčního definitora. Dne 19. července jel vlakem do Badalony, kam již nedojel. Při prohlídce vlaku byl napaden a vyhozen. V civilním oblečení pak hledal útočiště u známých v Barceloně. Se zraněným bratrem Marcelem se setkal asi již 24.7. a později, 3.9. 1936 byli spolu zatčeni a uvězněni na Paseo de San Juan. O čtyři dny později byli údajně zabití. V prvním zářijovém týdnu skončily o nich jakékoliv další zprávy. Otcí Antonínovi bylo 29 let.

Marcel od sv. Anny /Josef M./ Masip Tamarit (Marcellus a Sancta Anna Masip Tamarit *) narodil se 2.3. 1914 v Cogul v provincii Lleida ve Španělsku. Pokřtěn byl 4.6. jménem Josef. Rodiče se s ním pak přestěhovali do města Lleida. V 11ti letech vstoupil do malého semináře bosých karmelitánů v Palafrugell. O čtyři roky později začal noviciát v Tarragoně, který ukončil 27.7. 1930. O rok později byl poslán studovat filozofii na horu Karmel v Izraeli. Po návratu pokračoval ve studiu teologie v Barceloně. Zde ho zastihla občanská válka. Podle svědectví bratra Jana Josefa od ukřižovaného Ježíše byl Marcel 20.7. 1936 vážně postřelen. Po ošetření se skrýval do 3. září, kdy byl s o. Antonínem zatčen a převezen do vily na Paseo de San Juan. Bylo mu 22 let. Svůj život zakončil mučednickou smrtí údajně 7. září.

Oba bosí karmelitáni byli blahorečeni 28.10. 2007 v Římě, s dalšími spolubratry, mezi 498 španělskými mučedníky.

7.9. blah. Tirso od Ježíše a Marie /Řehoř/ Sanchez Sancho

(Tirso a Iesu Maria /Gregorius/ Sanchez Sancho*)

Postavení: mučedník OCarm

Úmrtí: 1936

Narodil se 19.4. 1899 ve Valdecarros v provincii Salamanca ve Španělsku. Čtvrtého dne byl pokřtěn se jménem Gregorio a v roce 1909 přijal svátost biřmování. V dalším roce nastoupil do malého semináře bosých karmelitánů v Medina del Campo. Řeholní sliby složil 23.7. 1916 v Segovia. Poté studoval filosofii a teologii v Avile a v Toledu. Kněžské svěcení přijal 22.12. 1923 v Segovia a na začátku dalšího roku byl poslán na Kubu. S velkou apoštolskou horlivostí působil v Havaně, v Ciego de Avila i v Matanzas. Mimo kázání psal i prózu a poezii. Do Španělska se vrátil v roce 1933 a ve své činnosti měl pokračovat v Toledu. Působil tam do konce srpna 1936, než ho milice odvedla do vězení. Lidovým soudem v Toledu byl 6. září odsouzen k smrti a druhý den za úsvitu zastřelen. Několik hodin před popravou ještě napsal rodičům dopis na rozloučenou, v němž uvedl i slova odpuštění pro všechny, kteří mu ublížili. Z listu je vidět, že jeho srdce bylo plné lásky. Byl zastřelen ve věku 37 let.

Blahořečený byl 28.10. 2007 v Římě, s dalšími spolubratry, mezi 498 španělskými mučedníky.

24.9. blah. Alfons od svatého Srdce Mariina Arimany

Ferrer (Alphonsus a Sancto Corde Mariæ del Sagrado Corazón de María Arimany Ferrer*)

Postavení: mučedník OCD

Úmrtí: 1936

Narodil se 19.5. 1905 v Balaguer v provincii Lleida ve Španělsku. V dalším měsíci byl 25.6. pokřtěn a biřmován 11.11. 1908. Byl nejmladším z patnácti sourozenců. V roce 1916 nastoupil do malého semináře bosých karmelitánů v Barceloně.

V srpnu 1920 začal noviciát a 28.8. 1921 skládal sliby. Studoval pak v Badaloně a v Barceloně filosofii a teologii. Dva roky se na své poslání připravoval na hoře Karmel. Kněžské svěcení mu 15.4. 1928 udělil jeruzalémský patriarcha.

V roce 1929 se vrátil do Španělska a začal učit v menším semináři v Palafrugell. Roku 1933 byl jmenován provinčním supriorem v Badalona. Po vypuknutí občanské války, 20.7.1936, ještě s dalším knězem našel útočiště u Bonanova poblíž Barcelony. K jeho zatčení došlo v Portal del Angel 23. září a následující den byl se šesti dalšími vězni odvezen na neznámé místo k popravě. Bylo mu 31 let.

Blahořečený byl v Římě 28.10. 2007 s 497 dalšími mučedníky z občanské války ve Španělsku.

28.9. blah. Jáchym od sv. Josefa

/Josef/ **Juliá** (Ioachim a Sancta Iosepha /Iosephus/ Casas Juliá *)

Postavení: mučedník OCD

Úmrtí: 1936

Narodil se 22.12. 1914 v Ordal v provincii Barcelona ve Španělsku. Na Nový rok byl pokřtěn a 6.5. 1916 biřmován. V 11ti letech odešel do menšího semináře bosých karmelitánů v Palafrugell a v roce 1931 začal noviciát v Tarragoně. Časné sliby složil 5.8. 1932. Po nich studoval v Badaloně tři roky filozofii a do vypuknutí občanské války ukončil první rok teologie. Ještě v červenci musel badalonský karmelitánský klášter opustit a odešel za bratrem Štěpánem k rodině Grau. Dne 27.9. 1936 ho společně s Josefem Casas Ros z Ordal, o rok mladším diecézním seminaristou, zatkla milice. Dopravila je do vězení ve Vilafranca del Penedes a druhého dne je převezli na náměstí v Moià, kde oba o půl dvanácté v noci popravili. Všechna tato místa se nacházejí v barcelonské provincii. Podle svědectví bylo oběma před smrtí nabízeno propuštění za podmínky, že se vzdají víry. Jednoznačně takový návrh odmítli. Josefu Casas bylo 20 a bratru Jáchymovi od sv. Josefa 21 let.

Blahořečený byl v Římě 28.10. 2007 s 497 dalšími mučedníky z občanské války ve Španělsku.

10.10. blah. Tomáš Petr de Alcántara Fortón y de Cascajares (Thomas de la Virgen del Pilar /Petrus/ Fortón a Cascajares *)

Postavení: mučedník OCD

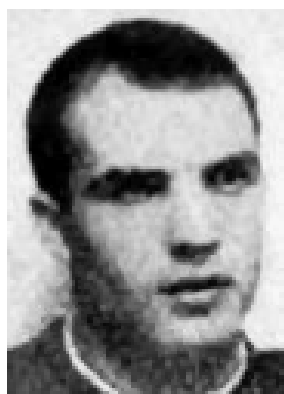
Úmrtí: 1936

Narodil se 26.4. 1888 v Zaragoze ve Španělsku. Svátost biřmování přijal 5.5. 1893. V klášteře bosých karmelitánů v Desierto de Las Palmas v provincii Castellón začal noviciát 29.9. 1904 a v dalším roce 15. října složil časné sliby. Po dokončení studia, 30.6. 1912 přijal kněžské svěcení. V roce 1924 se stal představeným komunity ve Valencii a po třech letech v Zaragoze. Roku 1933 byl povolán do kláštera Villanueva de la Jara za představeného provincie

V červenci 1936 přišel kázat na slavnost Panny Marie Karmelské do Barcelony. Brzy na to, pro pronásledování spojené s vypuknutím občanské války, musel v civilu opustit klášter. V zápětí byl však napaden milicionáři, kteří ho zbili do bezvědomí a snad v domnění, že je mrtvý, zanechali ležet u rohu kláštera. Dvě osoby ho pak dopravily do nemocnice San Pablo, kde byl do 10. října. Toho dne Tomáše Petra milicionáři napadli po druhé a v Garraf u pobřeží za Barcelonou umučili a vhodili ho do moře.

Blahořečený byl v Římě 28.10. 2007 s 497 dalšími mučedníky z občanské války ve Španělsku.

6.10. blah. Eufraasius M. Raga Nadal

(Euphrasius Maria Raga Nadal*)

Postavení: mučedník OCarm

Úmrtí: 1936

Narodil se 28.12. 1913 v Ulldeconě v provincii Tarragona ve Španělsku. Vstoupil do semináře ve Villarreal a stal se klerikem karmelitánské komunity v Olot. Řeholní sliby složil 15.7. 1936. Tři dny poté vypukla ve Španělsku občanská válka připravená pučisty v Maroku, kteří hlásali, že především je zapotřebí „zničit církve a všechno, co ji připomíná“.

Bratr Eufraasius pojal úmysl vycestovat do misíí a napsal o něm svému otci, se žádostí o dokumenty. Dopis se však dostal do rukou revolucionářů. Jeho nápad, usnadnit si únik ze země nabídnutím se k ostraze hranic, mu nevyšel. Dne 3.10. byl zatčen, naložen do auta a třetího dne skončil v Barceloně mučednickou smrtí. Blahořečený byl 28.10. 2007 mezi 498 mučedníky Španělska.

22.10. blah. Michael Ludvík Ferrer

(Michael Ludovicus Ferrer*) Minguell Luis Ferrer

Postavení: mučedník OCD

Úmrtí: 1936

Narodil se 13.6. 1902 v Pola u Gordon v provincii Leon ve Španělsku. V roce 1908 se jeho rodina přestěhovala do Badalony a roku 1912 tam nastoupil do malého semináře bosých karmelitánů v Barceloně. Po pěti letech vstoupil do noviciátu v Tarragoně a 15.8. 1918 složil časné řeholní sliby. V Tarragoně se stal knězem 20.12. 1924. Později působil na škole v Barceloně, kde ho zastihla občanská válka se zběsilým pronásledováním řeholníků. Skrýval se po domech známých a příbuzných. Údajně se mu mělo podařit opatření papírů pro odchod ze země, ale 26.9. 1936 byl v bratrově domě zatčen. Vězněný byl u sv. Eliáše až do 22. října, kdy ho z vězení vyvedla stráž k popravě. Bylo mu 34 let.

Blahořečený byl v Římě 28.10. 2007 s 497 dalšími mučedníky z občanské války ve Španělsku.

22.11. blah. Ferdinand M.Llovera

Puigsech (Ferdinandus Maria Llovera Puigsech *)

Postavení: mučedníci OCarm

Úmrtí: 1936

Narodil se 19.3. 1902 v Orfans v provincii Girona ve Španělsku do katolické rodiny jako 13. dítě a po něm přišel ještě další sourozenec. Tři jeho sestry se staly řeholnicemi a jeden jeho bratr rovněž knězem. Ferdinand r. 1918 přišel do karmelitánského kláštera, stal se knězem a pět let působil jako misionář v Portoriku. Stal se vyhledávaným duchovním vůdcem, vyzařoval pokoj a často byl žádán o pomoc s urovnáním sporů. Po návratu do Španělska se stal převorem v Olot.

Dne 18.7. 1936 vstoupili do Španělska pučisté z Maroka, kteří vyvolali připravovanou občanskou válku. Jejich podstatným úmyslem, který veřejně vyhlášovali bylo „zničit církve a všechno, co ji připomíná“. Zfanatizované skupiny podnikaly útoky na kostely a kláštery v zemi. Milicionáři začali s vražděním kněží a především řeholníků. Krutě se mstili osobám, které je chránily. Dne 25. 7. skupina fanaticů, s nenávistí ke všemu církevnímu, vypálila místní kostel v Olot. Řeholní bratři se rozešli na různá místa. Převor Ferdinand Llovera odešel k příbuzným a připravoval se pod jiným jménem opustit Španělsko. Rozhodl se 6.11. vyplout na lodi Aufa k francouzskému

přístavu Marseille. Jeho plán někdo prozradil policii a ta ho přišla před odplutím zatknout. Obviněn ze štvání proti revoluci byl odsouzen. Po uvěznění čerpal sílu z modlitby a cele se odevzdal do rukou Božích. Povzbuzoval spoluvězně a poskytoval jim kněžskou službu. Myslel více na druhé než na sebe a před popravou promluvil na katy a odpustil jim. Zastřelen byl 22.11. v kopci Montjuïc v Barceloně. Dne 28.10. 2007 byl mezi 498 mučedníky Španělska blahořečen.

31.1. blah. Candelaria od sv. Josefa /Zuzana/ Paz Castillo Ramirez (Candelaria a Sancta Iosepha /Susana/ Paz Castillo Ramirez*)

Postavení: zakladatelka kongregace HH.C.a.CH.

Úmrtí: 1940

Pocházela z Altagrácie ve Venezuele. Od dětství si osvojovala cit pro potřebné a byla v ní pěstována láska k Bohu. Její život provázelo strádání i odvaha k obětavosti a důvěra v Boží Prozřetelnost. S těmito ctnostmi pečovala o chudé nemocné a stala se zakladatelkou kongregace venezuelských karmelitek. V 77 letech zemřela s Ježíšovým jménem na rtech v Cumané.

VE SLUŽBĚ UKŘIŽOVANÉMU A JEHO MATCE

Narodila se 11.8. 1863 v Altagrácii de Orituco ve státě Guarico ve Venezuele, ležící na severním pobřeží Jižní Ameriky. Rodiče, František de Paula Paz Castillo a Marie del Rosario Ramirez, jí dali jméno Zuzana a po půl roce přinesli do kostela Panny Marie, aby ji kněz Jan Pablo pokřtil. V sedmi letech jí zemřel otec, vážený fytotherapeut, kterého lidé označovali za muže s velkým srdcem. Rodina po jeho ztrátě začala strádat hmotně, ale duchovní hodnoty v ní růst nepřestaly. Základní vzdělání získávaly děti doma a Zuzana si zde také osvojovala kromě vyšívání krejčovské práce.

Na Štědrý den r. 1887, zemřela matka a 24letá Zuzana vedle starosti o domácnost začala charitativní činnost. Pro chudé a trpící ráda sama strádala a když bylo třeba, šla i žebrotou. Za nepokojů v r.1901 starost o nemocné a raněné ji přiměla opravovat opuštěný dům, přiléhající ke kostelu. Zde pečovala o své chudé. V roce 1903 se rozhodlo o zřízení nemocnice sv. Antonína, jejíž vedení bylo svěřeno Zuzaně. Sama v ní s dalšími věřícími děvčaty láskyplně pečovala o nemocné a další nemocné navštěvovala po domech. Nemocnice při zahájení provozu 13.9. 1903 měla pouze dva lékaře a tři ošetřovatelky.

Před jejím otevřením* přišel do Altagracie jako farář P.Sixtus Sosa Diaz, který se Zuzanou Paz Castillo Ramirez, jež přijala jméno Candelaria od sv. Josefa, stal spoluzakladatelem řeholní společnosti Malých sester chudých z Altagracia (Minorum Sorores Pauperum Altagracie de Orituco). Ta přerostla v kongregaci venezuelských karmelitek nazvanou „Hermana Carmelitas de la Caridad“ (HH.C.a.CH.), jinak zvaných „Hermanas Carmelitas de Madre Candelaria.“

Vlastní založení „Malých sester chudých,“ jako diecézní instituce, je uváděno datem 31.12. 1910, kdy prvních šest sester složilo sliby do rukou Mons. Filipa Neri Sendrea. Ten zároveň potvrdil Candelarii za matku představenou. Ta již měla, ze dne 13.9. 1906, souhlas diecézního biskupa k obléknutí řeholního hábitu s užíváním nového jména Candelaria od sv. Josefa.

I jako představená vynikala pokorou a velkou soucitností zejména pro chudé nemocné a opuštěné. Její velká obětavost souvisela s pohledem na ukřižovaného Ježíše a Pannu Marii. U něj setrvala svou myslí a při něm nabývala její láska síly.

S mottem „Bůh je láska“ matka Candelaria se svými sestrami žila horlivou prací s důvěrou v Boha a otázku řeholního statutu nechávala první léta stranou. Jejich duchovní otec Sixto se r. 1914 stal apoštolským administrátorem a o dva roky později byl jmenován

biskupem diecéze Guayana (dnes diecéze Bolivar City).

Matka Candelaria v roce 1916 -17 začala finanční kampaň pro potřeby jejich práce při zakládání nemocnice v Porlamar (na ostrově Isla Margarita v Karibském moři), která byla i hospicem pro opuštěné, a druhé nemocnice v Upata. Při nesnázích, které bylo nutné při nové aktivitě překonávat, říkala sestram: *„Jestli nám Pán nepomůže, pak to pro nás není dobré. Důvěřujme Pánu, on zná naše dny a neodepře nám žádnou milost, o kterou ho v důvěře poprosíme.“*

V červenci 1922 přišli do Porlamaru otcové karmelitáni a matka Candelarie si přála i příchod sester tohoto řádu, protože chtěla k němu připojit své společenství. O necelé tři roky později, 1. ledna, předložila představenému oficiální žádost o připojení ke Karmelitánské rodině a ta byla 25.3. 1925 stvrzena dekretem generála řádu.

Karmelitáni na Isla Margarita se na prosbu Candelarie již dříve začali věnovat formaci sester. Karmelitánské věčné sliby Candelarie složila v roce 1927 a další sestry skládaly sliby dočasné. O dva roky později šla s dvěma sestrami pomáhat do Cumané, ležící u ústí řeky Manzanares do Karibského moře, protože zemětřesení zde zanechalo velké následky a bylo zapotřebí pomáhat v nemocnici. Matka Candelaria se po vypuknutí epidemie neštovic osobně věnovala postiženým v izolaci.

Na řádové kapitule 11.4. 1937 byla novou představenou zvolena Luisa Teresa Morao a Candelarie ukázala příklad pokory a odevzdanosti, když před ní poklekla a políbila její škapulíř. V té době již snášela utrpení nemoci artritidy a až do konce života se trpělivě ztotožňovala s Boží vůlí. Zemřela v Cumané, s trojím opakováním Ježíšova jména, jak bylo jejím přáním.

Blahořečená byla 27.4. 2008 na univerzitním stadionu v Caracasu, hlavním městě Venezuely, kde slavnostní bohoslužbě předsedal kardinál Saraiva Martins, jenž jako pověřený papežský legát přečetl beatifikační dekret.

Předsevzetí, modlitba:

Z obrazu ukřižovaného Ježíše a při pohledu na jeho matku, budu pro lásku k nim vzbuzovat vlastní obětavost k pomoci potřebným.

Bože, Tys dal své služebnici Candelarii správné poznání i se silou k důslednému životu podle evangelia a naplnil ji svou láskou s citem pro potřebné; prosíme Tě: naplň těmito svými dary i nás, abychom Ti sloužili s upřímným srdcem jako ona a vydávali o Tobě svědectví svou vírou i životem. Skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen

(na podkladě závěrečné modlitby breviáře)

Poznámka:

*Podle KARMEL 2/08 myšlenka nemocnice vzešla z rady založené P. Sixtem Sosa Diaz, který přišel do Altagrácie v r.1903 a rozhodnutí města bylo následné.

14.3. blah. Marie od ukřižovaného Ježíše /Josefina/

Catanea (Maria ab Iesu Crucificado /Iosephina/ Catanea*)

Památka v řádu OCD 26.6.

Postavení: řeholnice OCD

Úmrtí: 1948

Pocházela z Neapole. Měla chabé zdraví a i přes závažná onemocnění odešla do teprve zřizovaného karmelitánského kláštera v jejím rodišti na via S. Maria dei Monti ai Ponti Rossi. Skutky i oběti přispěla k jeho oficiálnímu uznání za Karmel II. řádu OCD v roce 1932. Přála si trpět s Ježíšem a nejbolestnější onemocnění přijímala jako milost. Jako matka představená vedla své sestry z invalidního vozíku. Zemřela ve věku 54 let.

TRPĚT S JEŽÍŠEM ZNAMENÁ ŠTĚSTÍ

Narodila se 18.2. 1894 v Neapoli v Itálii, do rodiny markýze Grimaldiho a Pinelly. V květnu 1904 přijala první sv. přijímání. Maminka s babičkou ji svým příkladem vychovávaly k eucharistické úctě i lásce vůči P. Marii a k časté modlitbě svatého růžence. Od dětství projevovala lásku k chudým a potřebným. Pečovala o dvě osamělé staré ženy. Ve 14ti letech se účastnila devítidenní pobožnosti k sv. Josefu, která byla zaměřena za založení karmelitánského kláštera v Neapoli u Červených mostů, kam se její starší sestra Antoinetta rozhodla vstoupit.

Josefina od dětství trpěla nemocemi. Od 16ti let měla časté angíny a později u ní byla zjištěna tuberkulóza páteře s rozsáhlým poškozením míchy, které vedlo k ochrnutí.

Ve 24 letech, přes nesouhlas své matky, odešla 10.3. 1918 do neapolského kláštera na via S. Maria dei Monti ai Ponti Rossi (u Červených mostů), který byl teprve zakládán. Dne 6.8. 1918 prohlásila, že se chce obětovat s ukřižovaným Ježíšem.

Byla velmi aktivní a za tři a půl měsíce onemocněla chřipkou, která velmi těžce vystupňovala zdravotní problémy a přivedla ji pryč na pokraj smrti. Pro přimluvu svatého Josefa pak došlo k uzdravování. Za necelé čtyři roky, 6.6. 1922 ji postihl srdeční záchvat (infarkt) s velmi prudkými bolestmi, zvláště

v srpnu se její stav povážlivě začal zhoršovat. K zázračnému uzdravení došlo v následujícím roce po doteku relikvie ramene svatého Františka Xaverského, která byla přivezena do Neapole 26. června 1923 a přinesena až Josefíně do cely. Následující noc se jí sv. František zjevil ve snu.

Zřízení kláštera bosých karmelitek (Ordo Carmelitarum Discalceatorum) v Neapoli, bylo oficiálně schváleno Svatým stolcem až 7.12. 1932. Bylo to tři měsíce poté co Josefina s touto žádostí byla v Římě. Po tomto potvrzení jedenáct terciárek začalo 30. ledna noviciát. Dne 30.5. 1933 Josefina Catanea se jménem Marie od ukřižovaného Ježíše obřadně přijala v 39ti letech řeholní hábit a nabídla se ukřižovanému Ježíši, že chce být ukřižována spolu s ním. Od té chvíle tiše a radostně trpěla. Slavnostní sliby vykonala 6.8. 1933.

Karmel sv. Terezie a Josefa ai Ponti Rossi, dům druhého řádu OCD, příslušel na základě jurisdikce papeže Pia XI. z r. 1932 pod arcibiskupa Neapole.

Marie od ukřižovaného Ježíše (Josefina Catanea) byla i přes fyzické obtíže 2.4. 1934 kardinálem Alessio Ascalesi (arcibiskupem Neapole) jmenována podpřevorkou. Dne 6.8. 1945 byla ustanovena vikářkou a 29. září téhož roku zvolena za převorku, ač již byla pro své onemocnění odkázána na invalidní vozík.

Od roku 1943 trpěla záněty a dalšími bolestmi. Nejzávažnější byla amyotrofie (ALS) s postupným zhoršováním zraku. Tato těžká a bolestivá onemocnění Marie od ukřižovaného Ježíše přijímala nejen s oddaností Boží vůli, ale považovala je za „krásný dárek.“ S utrpením měla pocit stále širšího duchovního mateřství a cítila se šťastná. Vnímala přítomnost Pána a říkala: „Mnoho trpím, ale jsem šťastná.“ Již dříve říkala: „Bůh sám stačí“ – to byla její zkušenost. Stále se modlila a své sestry vychovávala k pevné důvěře v Boha.

Zemřela se srdcem obráceným k Bohu v neděli 14.3. 1948 po 19 hodině.

Pro velký zájem o rozloučení a modlitbu u její rakve, měla pohřeb až 13. den (27.3.) a aniž by její tělo bylo chráněno proti přirozeným změnám, neprojevil se na něm žádné známky počínajícího rozkladu. Tato skutečnost mimo jiné přispěla k tomu, že již 27. prosince téhož roku kardinál Ascalesi zahájil proces šetření pro blahorečení. Diecézní výsledky byly v Římě převzaty 18.2. 1952 a 3.1. 1987 papež Jan Pavel II. vydal prohlášení o heroických ctnostech a zařadil ji mezi ctihodné Boží služebníky.

Slavnost blahorečení Marie od ukřižovaného Ježíše - Josefíny Cataney - se konala 1.6. 2008 v katedrále v Neapoli za předsednictví místního arcibiskupa kardinála Crescenzo Sepe a kardinála Jos. Saraivy Martins, který jako prefekt Kongregace pro svatořečení, vyhlásil její beatifikaci.

13.7. blah. manželé Martinovi

/Ludovicus Martinus*(1894) et Zélia Maria Guérin *(1877)/

Postavení: rodiče karmelitek OCD

Úmrtí: 29.7. 1894 blah. Ludvík Martin

Úmrtí: 28. 8. 1877 blah. Azelie Marie Guérinová

od
při

Manželé Ludvík i Azelie Martinovi pocházeli oba z důstojnických rodin ve Francii. Oba nejdříve toužili po řeholním životě a pak poznali, že si Bůh nich přeje službu skrze manželský život. Měli 9 dětí, z nichž 4 brzy zemřely a 5 dcer se stalo řeholnicemi. Nejmladší dokonce církevní učitelkou (s pam. 1.10.). Papež Pius X. tyto rodiče nazval „největšími mezi moderními světci.“ A kard. José Saraiva Martins blahořečení o nich řekl: „Dovedli na základě evangelia své manželské povolání až k hrdinství. Neváhali být sami k sobě tvrdí, aby dosáhli nebeského království. A tím se stali světlem světa.“

Dále poukázal na tajemství úspěchu jejich křesťanského života, spočívajícího v úctě k Bohu a v plnění jeho vůle, o jejíž poznání upřímně prosili, hledali ji a bez zdráhání se jí podřizovali.

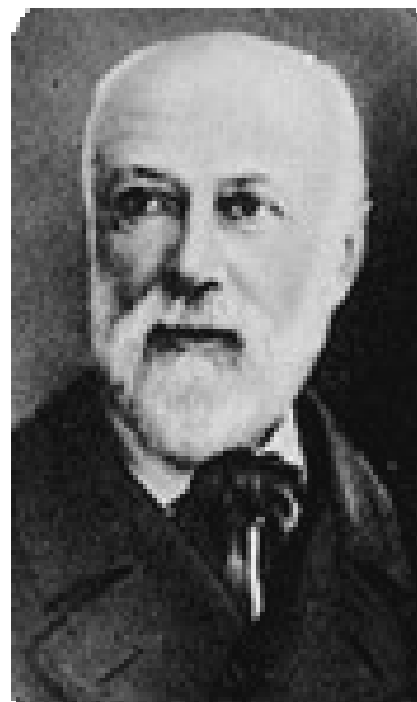
Azelie zemřela 28.8. 1877 na rakovinu a Ludvík 29.7. 1894 pro pokročilou arteriosklerózu s progresivní paralýzou. (U data úmrtí je památka partnera). Martyrologium připomíná jejich památku jednotlivě v den úmrtí a společně bývá také uváděna 13. července, jenž byl jejich svatebním dnem.

Dá se očekávat, že se tito manželé stanou patrony manželských párů a rodičů těch, kteří se ocitnou v blízkosti smrti i soukromých podnikatelů, zejména v oborech, kterými se blah. manželé zabývali.

SVATÉ MANŽELSTVÍ HODINÁŘE

Ludvík Martin se narodil 22.8. 1823 v Bordeaux ve Francii. Jeho otcem byl voják Pierre-François Martin a matka Fanie roz. Boureauová jej při převelení následovala. Luis, jak mu říkali, ač vyrůstal ve vojenských leženích, zvolil si povolání zcela odlišné. Jeho povaze se sklonem k meditaci a k jemné práci v ústraní, odpovídalo hodinářské a zlatnické řemeslo. Podíval se i na zkušenou

do světa. Byl v Basileji, Bernu a zdržel se ve Štrasburku. Dále navštívil Švýcarsko a v Alpách klášter sv. Bernarda de Menthone. Ve 22ti letech jej přitahoval řeholní život do té míry, že se začal učit latinsky, ale neuspěl. Také zde hrálo roli onemocnění a tak požadavek představeného nesplnil a raději odešel do Paříže, aby se zdokonalil ve své profesi. Po návratu domů do Alençonu, kde žil od sedmi do dvaceti let, se v listopadu 1850 osamostatnil a začal podnikat v přízemí domu na Rue du Pont Neuf v Sogn Saint-Pierre-de-Monsort. Do prostornějšího domu vzal i rodiče. Při stěhování mu pomáhala paní Felicitas Baudouinová, která znala jeho vztah k P. Marii a do nového bytu mu věnovala její sochu, vysokou asi 90 cm. Šlo o znázornění Prostřednice milostí, kterou měl Ludvík ve velké úctě. Když 29.4. 1857 získal PAVILON v ulici Lavadoiros přemístil sochu sem, ale po svatbě ji přenesl domů.

Byl milovníkem přírody, uměl napodobovat zpěv ptáků i intonaci osob. Vynikal výtvarným nadáním. S oblibou chodil rybařit a mezi mladé do katolického kroužku. Svůj život chtěl cele věnovat Bohu, proto do 34 let nebyl znám žádný jeho pokus o nalezení si životní partnerky.

Matka Fanie, nespokojena s jeho stavem, při učení techniky alengonské krajky si oblíbila Azelii Guérinovou z Gandelainu a přičinila se prý o navázání vztahu, který 13.7. 1858 vyústil ve slavení svatby. Asi málo svého syna znala, neměl totiž úmysl udělat ji babičkou, ale svou nevěstu hned začal přesvědčovat, že pro Boží království je lepší žít jako bratr se sestrou - heroicky ctnostným životem podle vzoru života sv. Josefa s Pannou Marií. Z mylného názoru, který si odůvodňoval i vyhledaným teologickým traktátem, ho vyvedl až zpovědník. S poznáním Boží vůle se dokonaleji ztotožnil s přáním své ženy vytvořit vlastní početnější rodinu.

Před tímto rozhodnutím se snažil úkol přijetí a výchovy dětí řešit pěstounskou péčí. Vzal si do péče pětiletého chlapce, kterému zemřel otec a ovdovělé matce zanechal 11 dětí. Teprve asi 10 měsíců po svatbě začal žít s manželkou plným manželským životem a od roku 1860 do roku 1873 se jim narodilo devět dětí, ale pouze pět dcer se dožilo dospělosti a všechny vstoupily do kláštera.

První se narodila r. 1860 - Marie Luisa, z níž se na Karmelu v Lisieux stala Marie od Nejsvětějšího Srdce. Byla Terezčinou kmotrou a zemřela v 80ti letech. Další rok se narodila druhá, Marie Pavlína, z níž se na Karmelu v Lisieux stala matka Anežka, která se dožila 90ti let. Jako třetí se r. 1863

narodila Marie Leonie, ze které se v klášteře Navštívení v Caen stala sestra Františka Terezie, žila 78 let.

V roce 1864 se narodila Marie Helenka, která v pěti a půl letech 22. 2. 1870 po náhlém onemocnění zemřela. V roce 1866 se narodil Maria Josef a další rok Maria Jan Křtitel. Oba však vždy následující rok po narození zemřeli. Až později se zjistilo, že smrt všech dětí souvisela snad se zánětem tenkého střeva. Uchráněna byla Marie Celina, která na Karmelu v Lisieux žila do 90ti let jako sestra Jenovéfa od svaté Tváře. Osmým dítětem byla Marie Melanie Terezie, narozena 16. 8. 1870, která zemřela za necelé dva měsíce - 8. října.

V roce 1871 Ludvík prodal hodinářství synovci Lerichovi, aby pomáhal své ženě s odbytem krajek. Pravidelně jezdil na obchodní jednání do Paříže, kde v obchodních domech úspěšně tyto výrobky nabízel. Tím nejen ulehčil Azelii, ale pomohl i druhým zajistit práci.

O necelé dva roky později se 2.1. 1873 narodila jako deváté dítě Marie Františka Terezie, z níž na Karmelu v Lisieux se stala sestra Terezie od dítěte Ježíše a svaté Tváře, později prohlášená za učitelku církve.

Po narození Terezičky, ve třetím měsíci lékař konstatoval, že její život může zachránit pouze vhodná kojná, že kojení, které matka nemůže poskytnout je v jejím případě nezbytné. Matka pro ni našla záchranu v 8 kilometru vzdálené Sematlé, ale stálo ji to nemalou obětí. Terezička celý rok musela zůstat u 37leté Rose Taille, která ji živila a teprve pak se mohla vrátit zpět do rodiny. Pro otce Ludvíka se stala nejmilovanějším dítětem, zvláště po ztrátě manželky.

Na konci roku 1876 se manželé Martinovi dověděli o nádoru v pravém prsu, který nebylo možné operovat. Azelie Marie ale dál pracovala, udržovala veselou náladu a podřídila se i nápadu rodiny k cestě do Lurd. Dne 28.8. 1877 se však Ludvík stal vdovcem a nejmladší dceři bylo čtyři a půl roku a Celině 8 let. Ta si zvolila za mámu nejstarší sestru Marii a Terezička sestru Pavlínu. S vírou lze nést všechny těžkosti.

Ludvík se po smrti ženy přestěhoval s dětmi do Lisieux, kde bydlel jeho švagr. Panna Maria šla s nimi. Rodina se každý večer scházela ke společné modlitbě před sochou Prostřednice milostí, u níž často někomu vyprošovala uzdravení nebo obrácení.

Asi na konci roku 1882 Terezičku začalo sužovat neznámé onemocnění. Nic proti němu nepomáhalo. Po zaslání zlatého daru do mariánské svatyně v Paříži byla sloužena nověna devíti mší sv., jejíž konec vycházel na 13. května. Při modlitbě tří nejstarších sester Terezička upadla do čtyřminutové extáze při níž, jak sama sdělila, místo sochy se na ní usmívala Matka Boží nepopsatelné krásy. Její úsměv jakoby zahnal všechny bolesti a vrátil jí zdraví. Příběhy spojené s touto sochou ukazují, jak opravdovost víry a vroucí modlitba vedly k přijetí milostí, z níž rodina žila.

Na samém začátku května 1887 se u Ludvíka objevily první příznaky paralýzy. V témže roce vykonal s Terezičkou významnou cestu do Říma, kde 20.11. byli přijati u papeže Lva XIII., kterého žádala o výjimku pro dřívější vstup na Karmel. Tam pak začala noviciát 10.1. 1889. Ludvíkova nemoc, která se znovu projevila předcházejícího srpna, jej 12.2. přinutila k hospitalizaci. Jeho křížovou cestu pak ztížila arterioskleróza, která s progresivní paralýzou byla příčinou jeho smrti. Skonal 29.7. 1894 v Saint Sebastien de Morsent, na zámku La Musse. Přítomen byl švagr Izidor, který jako lékař prohlásil, že nikdy neviděl pokojnější smrt. Dcera Celina ji oznámila sestřím slovy: „Táta je v nebi.“

PŘÍBĚH KRAJKÁŘKY AZÉLIE

Pocházela z rodiny důstojníka Isidora Guérina, který za Napoleona I. bojoval v bitvě u Wagramu. Narodila se 23.12. 1831 v Gandelain v departementu Orne. Hned na štědrý den byla pokřtěna jako Azelie-Marie (psáno i Zelie nebo Celie). Asi od sedmi let bývala Azelie často nemocná a hodně trpěla bolestmi hlavy. Ve 12ti letech se přestěhovali do Alençonu. To již měla dvouletého bratra Izidora, kterého matka po celý život upřednostňovala. Později si mu Azélie postěžovala na matčinu přísnost, kterou trpěla a své mládí přirovnala k pohřebnímu rubáši. Se sestrou chodila do vyšší školy sester Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a Mariina a získala solidní literární vzdělání. Izidor, jemuž zůstávala nakloněna, pak studoval na gymnáziu.

V mládí měla Azelie touhu stát se řeholnicí u vincentek, ošetřujících pacienty v alençonské nemocnici. Představená však usoudila, že není povolnou kandidátkou a přání jí rozmluvila. Azelie si pak po modlitbě 8.12. 1851 zvolila obor krajkářky, v němž dosahovala překvapivých úspěchů. Mistrovsky ovládala téměř neznatelné spojování různých „oček“ na krajce. Ve 22ti letech si zařídila v ulici Saint-Blaise živnost se starší sestrou Marií Luisou.

Ta brzy odešla do kláštera Navštívení v Le Mans, zůstala ale její důvěrníci a rády si obě spolu dopisovaly.

Azelie v modlitbách prosila o dobrého manžela, s nímž by měla hodně dětí, které by vychovávali pro službu Bohu. Na krajkářském kursu se seznámila s paní Martinovou, pozdější tchyní. S Ludvíkem se poprvé setkala asi v polovině května na mostě San Leonardo v Alençonu. Prý přitom vnímala vnitřní hlas: „Tento muž je připraven pro tebe.“ Za tři měsíce 13.7. 1858 měli svatbu. Azelie přes všechno co jí v životě potkalo nepřestala být přesvědčená, že šlo o krok podle Boží vůle. Nereptala, když ji Ludvík hned na začátku navrhl, aby žili jako bratr se sestrou. A přesto Bůh splnil její přání mít hodně dětí a všechny mu zasvěcené.

Často při přijímání kříže říkala: „*Bůh je Pán, on činí, co chce.*“ A její muž k tomu dodával: „*Musíme především sloužit Bohu.*“ Svou odevzdanost Azelie prokázala především, když Pán nechal umírat její děti. Problém s vnitřním klidem měla pouze po smrti pětileté Helenky (+ 22. 2. 1870). Vyčítala si, že k ní nezavolala zpovědníka. Uklidnění získala až před rodinnou sochou Prostřednice milostí, když v srdci uslyšela její tajemný hlas: „Je tady, vedle mne!“

Azelie za všech okolností vynikala okamžitým přijetím božské vůle. Když lidé kolem ní říkali, že by bylo lepší, kdyby děti, co jí umírají, vůbec nebyly, ona přes přirozenou bolest myslela na jejich blaženost v nebi, kde se s nimi zase setká.

Všech pět jejích dcer postupně vstoupilo do kláštera. V době kdy nejmladší dceři byly teprve 4 roky začala umírat na rakovinu. Ani tehdy nezareptala. Když se dozvěděla o nádoru v pravém prsu, dál pokračovala v práci a nepřestala rozdávat radost. Zdá se, že ji v únoru 1877 více zarmoutila smrt sestry než její vlastní stav. Rodina chtěla Azelii zachránit a tak ji přemluvila k cestě do Lurd. Pouť ji naplnila radostí, ale ponoření do studeného bazénu zázrak nepřineslo. Vrátila se pouze s větší odvahou přijmout poslední Boží vůli. Dne 26.8. 1877 za přítomnosti rodiny přijala svátost nemocných a po dvou dnech přijala smrt.

Beatifikační proces obou manželů byl zahájen v roce 1957. Papež Jan Pavel II. 26.3. 1994 prohlásil stupeň jejich ctností za heroický a připojil jim titul ctihodní. Zázrak na jejich přímlovu, uznaný lékařskou komisí, se udál v červnu 2002 v nemocnici sv. Gerarda v Monze. Šlo o náhlé uzdravení Petra Schiloró, který se narodil s velkou plicní nedostatečností (malformací z plic), kterou

lékaři prohlásili za nevléčitelnou. Blahořečení manželů Martinových se uskutečnilo v bazilice v Lisieux 19.10. 2008 za účasti 15ti tisíc lidí.

Předsevzetí, modlitba:

Následovat tyto blahoslavené znamená žít v pravé úctě k Bohu, prosit o poznání jeho vůle, upřímně ji hledat a bez zdráhání se jí podřizovat. V modlitbě poprosím o sílu k takové cestě za sebe i za ty, za jejichž výchovu nesu zodpovědnost.

Bože, Ty jsi dal blahoslaveným manželům Ludvíkovi a Azelii milost posvěcovat se v manželském a rodičovském životě; dej, prosíme, abychom Tě na jejich přímluvu milovali a věrně Ti sloužili, neboť svatost jejich života může být příkladem pro každého z nás. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

(modlitba s bis. imprimatur [847/2008, ze dne 13. 11. 2008] Mons. Rudolfa Baláže)

ct. Liberata y Vivés (Liberada Ferrarons *1842)

Postavení: karmelitánská terciářka

Úmrtí: 21.6. 1842

Narodila se 19.4. 1803 v Sant Miquel v Olot, ležícím v gironské diecézi ve Španělsku. Rodiče Jan Ferrarons a Terezie Vives Trias měli osm dětí, Liberata (španělsky Lliberada) byla pátá. Pět jejich bratrů však brzy zemřelo a rodina se přestěhovala do Calle Sant Bernat, kde žila v domě č. 11. Otec zemřel 15.7. 1816 a rodina žila v příliš velké chudobě. Liberata, která byla dlouhou dobu nemocná, ač měla teprve 13 let, začala pracovat v továrně Roure Fontcoberta Batlló. Později se dozvěděla, že textilní továrna v Olot dává práci 1460 mužům, 3386 ženám a 1600 dětí. Pracovní doba: na 12 nebo na 14 hodin. Liberata Ferrarons se za divokého liberalismu, umožňujícího dětem takové zapojení do namáhavého pracovního procesu, stala pro chudobu rodiny jeho obětí.

Od roku 1820, kdy Liberata dosáhla 17ti let, pracovala v továrně Domènec Jou při zpracovávání bavlny. Tehdejší tkalcovské stavy vyžadovaly mnoho ruční práce spojené se špatným zdravotním prostředím. Liberata měla oběhové, dýchací a zažívací potíže. Onemocnění spojované s parazity v ovčí vlně a podporované konzumací zeleniny. Byla velmi zbožnou dívkou a vynikala úctou k Nejsvětější Trojici. Její oblíbenou modlitbou bylo: „*Nejsvětější Trojice, věřím v Tebe, klaním se Ti, doufám v Tebe a miluji Tě.*“ A končila ji slovy:

„Svatý Bože, svatý Silný, svatý Nesmrtelný, ... ochraňuj nás Pane, ode všeho zlého.

Posledních 12 let života prožívala Liberata se silně zhoršeným zdravotním stavem, coby karmelitánská terciářka, s velkou odevzdaností a obětováním. Zemřela ve 39 letech.

Titul „Boží služebnice“ potvrdil papež Benedikt XVI. s uznáním heroických ctností Liberaty 17.1. 2009 a doba jejího blahorečení se přibližuje.

Jmenný rejstřík

s přehledem památek 169 světců Karmelu

Slavnost - **Slav.** - S (Sollemnitas) Závazná památka – **P.** - M (Memoria obligatoria)

Svátek - **sv** - F (Festum) Nezávazná památka – **Np.** - m (Memoria ad libitum)

Vzpomínka - **vzpom.** - C (Commemoratio)

Str.		Rok +	Karmel	Martyr olog	OCarm	OCD
180	A gáta Hernández Amorós, blah. muč. CCV	1936		19.8.		
33	Albert Jeruzalémský, biskup a zákonodárce řádu	1214	17.9	14.9.	SV	SV
43	Albert z Trapani, kněz	1307	7.8.	7.8.	SV	Np.
151	Alfons /Maria od Ducha Sv./ Mazurek blah. kněz a muč. OCD	1944	12.6.	28.8.	-	Np
212	Alfons od svatého Srdce Mariina Arimany Ferrer blah. mučedník OCD	1936		24.9.		
56	Alois Rabata, blah. kněz	1490	9.5.	8.5.	Np.	–
117	Alžběta od Nejsvětější Trojice, blah.	1906	8.11.	9.11.	Np.	Np.
90n	Alžběta Vérolot, bl. muč. OCD	1794	17.7.	17.7.	Np.	P.
199	Anastáz M. Dorca Coromina blah. muč. OCarm	1936		29.7.		
49	Angel Augustin Mazzinghi, bl. kněz	1438	17.8.	16.8.	Np.	–
198	Angel Maria Prat Hostench a 11 druhů, blah. muč.OCarm	1936		29.7.		
210	Angel Presta Batlle blah. muč. OCarm	1936		13.10.		
35	Angel ze Sicílie, kněze a muč.	1225	5.5.	5.5.	P.	–
142	Anička Zelíková, panna III.ř. Služebnice Boží	1941	(+11.9.)	-	jen soukro má úcta	
19	Anna a Jáchym, rodiče Panny Marie a ochránci řádu		26.7.	26.7.	P.	
81	Anna od sv. Bartoloměje, blah. p.	1626	7.6.	7.6.	–	P.
184	Antonie Gosens Sáez de Ibarra blah. muč. CCV	1936		24.11		
211	Antonín M. od Ježíše Bonet Seró, blah. muč. OCD	1936		7.9.		

182	Apolónie Lizarraga od Nejsvětější svátosti /y de Ochoa/ Zabalegui muž. CCV	1936		8.9.		
58	Archanděla Gírlani, bl. panna	1495	29.1.	25.1.	Np.	–
182	Ascensio Lloret Marco, blah. mučednice CCV	1936		23.9.		
46	Avertan z Limoges, OCarm	1386	25.2.	25.2.		
221 (224)	Azelie Marie Guérinová a L. Martin, blah. rodiče karmelitek OCD	1877	asi 13.7.	28.8.		
61	B aptisty Spagnoliho, bl. kněz	1516	17.4.	20.3.	P.	Np.
58	Bartoloměj Fanti, bl. kněz	1495	5.12.	5.12.	Np.	–
29	Bertold, voják a poustevník	1188		29.3.	-	-
31	Brokard, poustevník, převor	1231		2.9.		
216	C andelaria od sv. Josefa /Zuzana/ Paz Castillo Ramirez blah. zakladatelka kongregace HH.C.a.CH.	1940		31.1.		
90n	Carlohourta Tet, bl. muž. OCD	1794	17.7.	17.7.	Np.	P.
99	Cyriak Eliáš Chavara, bl. kněz	1871	3.1.	3.1.	Np.	Np.
206	D aniel od Dítě Ježíše de la Sagrada Pasión /Daniel Mora Nine blah. muž. OCD	1936		31.7.		
208	Daniela Achurra Gogenola, blah. muž. CM	1936		24.9.		
186	Darja Campillo Paniagua	1936		24.11		
82	Dionýsius od Narození, bl. kněz	1638	29.11.	29.11	Np.	P.
197	E duard /od Dítěte Ježíše/ Richard Farré Masip blah. muž. OCD	1936		25.7.		
200	Eduard Maria Serrano Buj blah. muž. OCarm	1936		29.7.		
202	Eliáš M. Garre Egea blah. muž. OCarm	1936		29.7.		
7	Eliáš, prorok	- 850	20.7.	20.7.	SLAV	SV
11	Elizea, prorok		14.6.	14.6.	P.	–
194	Elizeus /Štěpán Cuevas Casquero/ blah. muž. OCD	1936		22.7.		
201	Elizeus M. Fontdecava Quiroga blah. muž. OCarm	1936		29.7.		
199	Elizeus Maria Maneus Besalduch blah. muž. OCarm	1936		29.7.		

179	Elvira Torrentallé Paraire a 7 družek, blah. muž. CCV	1936		19.8.		
186	Erundina Colino Vega	1936		24.11		
207	Esperanza Subirá Sanjaume, blah. muž. CM	1936		24.9.		
214	Eufrasius M. Raga Nadal blah. mučedník OCarm	1936		6.10.		
90n	Eufrázie Brard, bl. muž. OCD	1794	17.7.	17.7.	Np.	P.
155	Eufrázie od Nejsv. Srdce Ježíšova - Eluvathingal blah.	1952		29.8.		
193	Eusebius od Dítěte Ježíše /Ovidio Fernández Arenillas/ a pět druhů z Toleda, blah. muž. OCD	1936		22.7.		
187	F eliciána de Uribe Orbe	1936		24.11		
206	Felix de la Virgen del Carmen /Alois Gómez de Pablo/ blah. muž. OCD	1936		31.7.		
214	Ferdinand M.Llovera Puigsech blah. mučedník OCarm	1936		22.11.		
41	Frank Lippi /ze Sieny/ blah.řeh. bratr	1292	11.4.	11.12		
101	František od Ježíše, Marie a Josefa, bl. kněz	1872	7.11.	20.3.	Np.	Np.
52	Františka d' Amboise, blah.řehol.	1485	5.11.	4.11.	Np.	-
180	Františka de Amezúa Ibaibarriaga, blah. muž. CCV	1936		19.8.		
197	G abriel /od Zvěstování P. M./ Jakub Balcells Grau blah. muž. OCD	1936		25.7.		
208	Gabriela Pons Sardá blah. muž. CM	1936		24.9.		
194	H ermylius /Petr Ramón Rodríguez Calle/ blah. muž. OCD	1936		22.7.		
153	Hilarius Januszewski bl. kněz muž. OC	1945	21.3.	25.3.		
125	I sidor Bakanja, bl. mučedník	1909	12.8.	15.8.	Np.	-
61	J acobin de' Canepacci blah. řeh.	1508	3.3.	3.3.		
19	Jáchym a Anna, rodiče Panny Marie a ochránci řádu		26.7.	26.7.	P.	

213	Jáchym od sv. Josefa /Josef/ Casas Juliá blah. mučedník OCD	1936				
97	Jáchyma de Vedruna de Mas ^{řeh.}	1854	22.5.	28.8.	Np.	Np.
93	Jakub / Hubert od sv. Klaudia / Gagnoye - OCD muč. Franc. revoluce	1794		10.9.	Np.	Np.
196	Jakub /od sv. Terezie/ Gascón Bordás blah. muč. OCD	1936		24.7.		
94	Jakuba Retouret- muč. Franc. revoluce (OCarm)	1794		26.8.	Np.	Np.
192	Jan Josef /od ukřižovaného Ježíše/ Tristany Pujol blah. muč. OCD	1936		20.7.		
93	Jan Křtitel / Leonard / Duverneuile – OCD muč. Franc. revoluce	1794	18.7. 26.8. <u>OCarm</u>	18.7.	Np.	Np.
201	Jan M. Puigmitjá Rubió blah. muč. OCarm	1936		29.7.		
68	Jan od Kříže, kněz a uč. církve	1591	14.12.	14.12	SV	SLAV
50	Jan Soreth, blah. kněz	1471	24.a25.7	25.7.	P. 24.7.	Np. 25.7.
57	Jana Scopelli, bl. panna	1491	9.7.	9.7.	Np.	–
40	Jana z Toulouse blah. terciářka	1286	31.3.			
109	Jindřich de Ossó, kněz	1896	27.1.	27.1.	–	Np.
90n	Jindřiška de Croissy, bl. muč. OCD	1794	17.7.	17.7.	Np.	P.
192	Jiří Antonín Bosch Verdura /od sv. Josefa/, blah. muč. OCD	1936		20.7.		
158	Jiří Georgius Presca, bl. kněz	1962	9.5.	26.7.		
194	Josef Augustin /Tomáš Mateos Sánchez/ blah. muč. OCD	1936		22.7.		
202	Josef M. /Gabriel/ Escoto Ruiz blah. muč. OCarm	1936		29.7.		
203	Josef Maria /od Panny M. Bolestné /Vincenc/ Álamo Jiménez, muč. OCD	1936		30.7.		
191	Josef Mariano /od andělů/ Alarcon Ruiz blah. muč. OCD	1937		5.1.		
21	Josef, snoubenec Panny Marie a hlavní ochránce řádu		19.3.	19.3.	SLAV	SLAV
106	Josefa Naval Girbes, bl. panna	1893	6.11.	24.2.	–	Np.
90n	Julii Chrétien de Neufville, bl. muč. OCD	1794	17.7.	17.7.	Np.	P.
187	Justa Maiza Goicoechea	1936		24.11		

184	K andida Cayuso González blah. muč. CCV	1936		24.11		
90n	Kateřina Soiron, bl. muč. OCD	1794	17.7.	17.7.	Np.	P.
185	Klára Ezcurra Urrutia blah. muč. CCV	1936		24.11		
195	Klement López Yagüe blah. muč. OCD	1936		22.7.		
185	Koncepta Odriozola Zabalía blah. muč. CCV	1936		24.11		
185	Koncepta Rodríguez Femández blah. muč. CCV	1936		24.11		
90n	Konstancii Meunier, bl. muč. OCD	1794	17.7.	17.7.	Np.	P.
203	Konstancius od sv. Josefa /Josef Alois/ Mata muč. OCD	1936		30.7.		
186	Konzoláta Cuñado González blah. muč. CCV	1936		24.11		
226	L iberata Ferrarons y Vivés (Liberada) ct. karmelitánská terciářka	1842		21.6.		
210	Ludvík Ayet Canós, blah. muč. OCarm	1936		13.10.		
221	Ludvík Martin a Azelie M. Guérin., blah. rodiče karmelitek OCD	1894	asi 13.7.	29.7.		
191	Lukáš Josef Tristany Pujol, /od sv. Josefa/, blah. muč. OCD	1936		20.7.		
211	M arcel od sv. Anny /Josef M./ Masip Tamarit blah. muč. OCD	1936		7.9.		
140	Marie /Terezie od svatého Josefa/ Tauscher blah. OCD zakl. Kongreg. Srdce Ježíšova doplněný (životopis z 1. dílu se nachází na http://www.catholica.cz u 20.9.)	1938	20.9.	20.9.	-	Np.
134 n	Marie Angeles Voltierra, bl. p. a muč. OCD	1936	24.7.	24.7.	-	Np.
90n	Marie Brideau, bl. muč. OCD	1794	17.7.	17.7.	Np.	P.
181	Marie Calaf Miracle, blah. muč. CCV	1936		19.8.		
188	Marie Candida od Eucharistie, blah. mystička OCD	1949		12.6.		
181	Marie Crespo, blah. muč. CCV	1936		19.8.		
157	Marie Crocifissa Curcio blah. řeh.	1957	4.7.	4.7.		
208	Marie del Refugio Roqueta Serra, blah. muč. CM	1936		24.9.		

183	Marie del Río Messa blah. mučednice CCV	1936		23.9.		
90n	Marie Dufour , bl. muč. OCD	1794	17.7.	17.7.	Np.	P.
86	Marie Elekta Ježíšova, ct.	1663	11.1.	-	–	vzpom
181	Marie Giner Lister, blah. muč. CCV	1936		19.8.		
74	Marie Magdaléna de' Pazzi, p.	1607	25.5.	25.5.	SV	P.
160	Marie Maravillas od Ježíše, bl. p.	1974	11.12.	11.12	–	Np.
137	Marie Mercedes Prat, bl. p.muč.	1936	24.7.	24.7.	–	Np.
87	Marie od Andělů, bl. panna	1717	16.12.	16.12	–	Np.
84	Marie od Ježíše, bl. panna	1640	12.9.	13.9.	–	P.
209	Marie od sv. Josefa Badía Flaquer blah. muč. HH.C.a.CH.	1936		13.8.		
103	Marie od Ukřižovaného Ježíše (Miriam Baouardy), bl. panny	1878	25.8.	26.8.	Np.	Np.
219	Marie od ukřižovaného Ježíše Josefina Catanea blah. řeh. OCD	1948	26.6.	14.3.		P.
79	Marie od Vtělení, bl. řeholnice	1618	18.4.	18.4.	–	Np.
134	Marie Pilar, bl. panen a muč. OCD	1936	24.7.	24.7.	–	Np.
90n	Marie Roussel, bl. muč. OCD	1794	17.7.	17.7.	Np.	P.
138	Marie Sagrario od sv. Aloise bl. p.a muč. /Elvíra / Moragas Cantarero	1936	16.8.	15.8.	–	Np.
105	Marie Terezie Scilli (v ČR 14.11. -výjimka kvůli Pam.sv. Anežky)	1889	13.11.	14.11		
181	Marie Vidal Cervera, blah. muč. CCV	1936		19.8.		
183	Marie Ximénez blah. muč. CCV	1936		23.9.		
90n	Marii Pelras, bl. muč. OCD	1794	17.7.	17.7.	Np.	P.
90n	Marii Piedcourt, bl. muč. OCD	1794	17.7.	17.7.	Np.	P.
205	Melichar od Dítě Ježíše /Melchior Martin Monge/ blah. muč. OCD	1936		31.7.		
201	Miguel M. Solér Sala blah. muč. OCarm	1936		29.7.		
93	Michael /Alois/ Ludvík Brulard - OCD muč. Franc. revoluce	1794		25.7.	Np.	Np.
215	Michael Ludvík Ferrer (Minguell Luis F.) blah. muč. OCD	1936		22.10.		
204	Nazarius Sacred Heart /Gonzalez del Valle/ a 6 druhů, blah. muč. OCD	1936		31.7.		
184	Niceta Plaja Xifra a 11 sester: blah. muč. CCV	1936		24.11		

47	Nonia Alvares Pereiry, bl. řeh.	1431	1.4.	11.11	P.	Np.
45	O ndřej Corsini, biskupa	1373	9.1.	6.1.	SV	P.
200	Ondřej Corsino M. Solé Rovira	1936		29.7.		
17	P. M., Matka božské milosti		19.7.		–	P.
14	Panna Maria Karmelská		16.7.	16.7.	SLAV	SLAV
187	Pavla Isla Alonso	1936		24.11		
195	Perfektus Domínguez Monge blah. muč. OCD	1936		22.7.		
200	Petr Ferrer Marin blah. muč. OCarm	1936		29.7.		
205	Petr Josef de los Sagrados 205 Corazones / Petr Jiménez Vallejo/ blah. muč. OCD	1936		31.7.		
201	Petr Tomáš M. Prat Coldecarrera blah. muč. OCarm	1936		29.7.		
44	Petr Tomáš, biskup	1366	8.1.	6.1.	SV	Np.
206	Placid od Dítě Ježíše /Josef Alois Collado Oliver blah. muč. OCD	1936		31.7.		
67	Probodení srdce sv. Terezie od Ježíše, matky reform. Karmelu	1582	26.8.	-	–	P.
121	R afael od sv. Josefa (Kalinowský), kněz	1907	19.11.		Np.	P.
205	Rajmund de la Virgen del Carmen /Josef Medel Grijalvo/ blah. muč. OCD	1936		31.7.		
82	Redempt od Kříže, řehol. OCD muč.	1638	29.11.	29.11	Np.	P.
196	Romuald /od sv. Kateřiny/ Josef Guillamí Rodó blah. muč. OCD	1936		24.7.		
179	Růžena Pedret Rull blah. mučednice CCV	1936		18.8.		
37	Š imon Stock, řeholník	1265	17.5.	16.5.	Np.	Np.
132	T eodora /Elie od sv. Klementa/ Fracasso blah. řeholnice OCD	1927	29.5.	25.12	-	Np.
147	Terezie Benedikta od Kříže (Edith Stein), panny a muč.	1942	9.8.	9.8.	Np.	P.
134 n	Terezie García, bl. p. a muč. OCD	1936	24.7.	24.7.	–	Np.
181	Terezie Chambó Palés, blah. muč. CCV	1936		19.8.		

127	Terezie Marie od Kříže (Terezie Manetti), bl. panna	1910	22.4.	23.4.	–	Np.
88	Terezie Markéty od Nejsv. Srdce Ježíšova (Anny Marie Redi)	1770	1.9.	7.3.	Np.	SV
111	Terezie od Dítěte Ježíše a sv. Tváře, panna a učitelka církve	1897	1.10.	1.10.	SV	SV
129	Terezie od Ježíše z Los Andes, F. Solar; panna	1920	13.7.	12.4.	Np.	P.
63	Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve, matky reformovaného Karmelu	1582	15.10.	15.10	SV	SLAV
90n	Terezie Soiron, bl. muž. OCD	1794	17.7.	17.7.	Np.	P.
90n	Terezii Hanisset, bl. muž. OCD	1794	17.7.	17.7.	Np.	P.
90n	Terezii Trézelle, bl. muž. OCD	1794	17.7.	17.7.	Np.	P.
90	Terzie od sv. Augustina a spolusestry, bl. muž. OCD BOŽÍ OSLAVA NA POPRAVIŠTI	1794	17.7.	17.7.	Np.	P.
212	Tirso od Ježíše a Marie /Řehoř/ Sanchez Sancho blah. muž. OCarm	1936		7.9.		
145	Titus Brandsma, bl. kněz a muž.	1942	28.7.	26.7.	Np.	–
214	Tomáš Petr de Alcántara Fortón y de Cascajares blah. muž. OCD	1936		10.10.		

162	Všech svatých karmel. řádu		14.11.	1.11.	SV	SV
162	Vzpomínka na všechny zemřelé K		15.11.		vzpom	vzpom
228	Jmenný rejstřík (z I. dílu 87 a ze II. dílu 82 světců Karmelu)					